

Byaluren

BYAFÖRENINGENS TIDNING OM LIVET I VIKEN - FÖRR & IDAG 2-2018 #49

**Vikens
Havssimmare.**
SID. 6

**Porträtt
Carolin Muller.**
SID. 16

**Mercy Ships på
Sjöfartsmuseet.**
SID. 27

49 och snart 50

Jisses. Snart 50! När vi nu släpper ut redaktionens senaste kärleksbarn till världens (ok, Vikens) beskådan lyser siffran 49 i eldskrift. Om ett halvår går vi över på andra sidan och tar sats mot nästa historiska tal, 100 nummer av Byaluren.

Men som du redan anat kommer det att ta 25 år att nå dit efter som vi arbetar med "slow-media". Lite som med slow-food och mindfulness lyser vi saker ta sin tid när vi masserar fram två utgåvor per år. Stolta över att både sprida läsglädje och kunskap över vår by OCH att samtidigt skapa en värdefull källa av information till framtidens historiker och text-arkologer, fortsätter vi att lyfta fram spännande människor och berättelser från Viken av igår och idag.

I nummer 49 presenterar redaktionen en färgstark mix av personligheter, berättelser och händelser värda att minnas.

Byaluren älskar människor

Som ni märker är det människor vi tycker bäst om att berätta om. Under arbetet i höst har jag njutit av hur mina redaktionskollegor hittat och formulerat berättelser kring just människor i vår by.

Eller vad sägs om Carl Johan Hagman som med passion byggde sitt alldeles egna "sjöfartsmuseum" i Böösa Backe – en plats för "nördar" som han säger, eller hur nyinflyttade engelsmannen Michael Halsall och Carolin Mueller med familjer lämnade England och Spanien och sökte lugnet i Viken, hur Olle Berger snickrade ihop sitt nya liv i Viken och huset hans släkt bott i sedan 1832, hur Jockum Klenell och Simon Fisher tar havssimmet till Viken och lyser upp Öresund med sina knallröda swimmer safety buoy när de crawlar genom vågorna.

Och det är bara början.

Vi träffar också Carl von Linné som av misstag hängde ett dygn i Viken på sin resa längs kusten 1749, vi träffar eldsjälarna bakom Välkommen till Kullabygden som bjuder på medmänsklighet långt över det förväntade för ensamkommande flyktingpojkar, vi får höra om Toleransresan som blir av, tack vare berömvärd volontärskap från föräldrar till barn på Vikensskolan, vi träffar kyrkans nya präst Eva Gullmo som tar över efter vår underbara Stina

FOTO: JANNI LIPKA

Hagman, vi får komma in bakom kulisserna in ett av Vikens mest legendariska hus, den "Engelska villan" vars kulturarv slår det mesta i byn, vi njuter av bildcollage från sommaren Vikenfest och sprudlande, sprittande Marzenka Hammerö som bjuder på årets "back-rocksbild" på Bygatan. Personligen tycker jag att nummer 49 är en extra läsvärd pralin av spännande möten. Att fotograf Jockum Klenell sedan generöst bjöd oss på vad som sannolikt är den bästa framsidan på 49 utgåvor gör inte tidningen sämre precis.

Tack och välkommen till redaktionen!

Att det blev en så läsvärd tidning är till fullo ett resultat av den lilla men naggande goda redaktionen. Efter snart åtta år som redaktör för detta kärleksbarn är jag van vid att redaktionen växer och krymper, pulserande lite som tidvattnet vid kanalöarna.

Just nu är vi i behov av att fylla på med 1-2 ideella krafter som vill vara med i ett skönt gäng och bidra till Vikens välmående. I detta nummer är jag glad att kunna presentera vår nya redaktionsmedlem Kjell Näslund, styrelseledamot i VKB, som kommit in med massor av goda idéer och en välvässad penna. Tack Kjell för att du valt att engagera dig för Viken, även via Byaluren!

Avslutningsvis är det på sin plats med ett genuint TACK till avgående redaktionsmedlemmen Christer Johansson. Han kom in som en stormvind för tre år sedan och har i sedvanlig god tid lämnat in sina upplyftande artiklar, även till detta nummer 49 av Byaluren. Du är alltid välkommen tillbaka Christer!

Avslutningsvis vill jag av er läsare önska mig två saker så här inför julen 2018.

- Fortsätt komma in med pigga förslag på saker ni vill läsa om.
- Ta väl hand om varandra och Viken – vi bor på en unik plats så låt oss visa uppskattning och tacksamhet för det och för varandra.

Trevlig läsning!

Olof Engvall

Byaluren är en medlemstidning för Vikens Kultur- och Byaförening och delas ut till samtliga Vikenbor, oavsett om de är medlemmar i VKB eller inte. VKB medfinansierar Byaluren med som mest 10 000 kr per nummer (vid behov). Övriga kostnader för att finansiera Byaluren bärs av annonserande företag och föreningar. Tidningen ska spegla livet i Viken, förr och idag. Principen är att ge historiska återblickar, cirka 40% av det redaktionella innehållet, medan nutid och framtid ges 60% av utrymmet. Innehållet byggs främst på redaktionsgruppens nyhetsjakt/nyhetsvärdering och läsarnas tips. Redaktionen beslutar till fullo om innehållet i tidningen. Byaluren har producerats sedan 1996 och har blivit ett viktigt forum för boende i Viken. Den utkommer med två nummer per år, ett vårunummer och ett vinternummer. Tidningen produceras ideellt av en redaktionsgrupp som över tid tillförs nya medlemmar. Tidningen produceras ideellt med undantag för förmögning och annonsförsäljning som sköts av reklambyrån Tidstudion till ett subventionerat pris. Tryck och distribution sköts av Scratch i Viken. Tidningen utkommer med 28 – 44 sidor beroende på redaktionella möjligheter och ekonomi. Utgivningsmånader: maj och november. Tidningen Byaluren delas ut till cirka 2 800 hushåll. Uppslaga per nummer är cirka 3 000.

Stöd VKB med din medlemsavgift 200:- till Bg. 5705-4108. (Gäller ej dig som har clavtalet och därmed betalt medlemsavgift.)

Byaluren

Byaluren

UTGIVEN AV
VIKENS KULTUR- OCH BYAFÖRENING.
ADRESSER OCH ORDFÖRANDES SPALT
FINNS PÅ BYALURENS SISTA SIDA.

CHEFREDAKTÖR:

Olof Engvall
olof@
engvallmedia.se
Telefon: 0736 61 20 43

REDAKTION:

Kjell Näslund
kjell.naslund@
telia.com

Lotta Strömgren
Jönsson
lotta@
ycap.se

VAKANT

Är det du som kan vara med här?
Välkommen att höra av dig till någon av oss i så fall!

Clasgöran Strömgren
clasgoran@
tidstudion.se
Telefon: 0707 15 70 77

Pehr Frykman
pehr.frykman@
telia.com

Christer Johansson
christer.viken@
telia.com
Åtgär tyvärr från redaktionen i och med detta nummer

FOTO: Fredrik Rege*
GRAFISK FORM: Tidstudion
TRYCKNING: Scratch

*Då annan fotograf ej angivits.

Foto omslag:

Jockum Klenell är fotografen till bavsimmarna på sidan 6 och till bilden på Simon Fisher som är den som simmar på omslaget.

Tips och bidrag från våra läsare är mycket välkomna. Skicka som mail till någon av adresserna ovan eller som vanligt brev till VKB:s adress som finns på sista sidan.

Annonser är självklart välkomna tillskott till Byalurens ekonomi. Intresserade kan kontakta Clasgöran Strömgren på adressen ovan.

Annonsering erbjuds primärt företag som verkar i Viken. Undantag kan göras till att omfatta Höganäs kommun om ekonomin kräver det eller budskapet anses ha stor relevans för Vikenborna.

Priser/del av sida (ex. moms).
1/1 = 10 000 kr, 1/2 = 5 000 kr,
1/4 = 2 500 kr, 1/8 = 1 250 kr.

Stöd VKB med din medlemsavgift 200:- till Bg. 5705-4108.

(Gäller ej dig som har clavtalet och därmed betalt medlemsavgift.)

SMÅTT&GOTT

FOTO: PRIVAT

Christer Johansson: Företagsledare, internationell styrelseledamot. Äger och driver bolag i finansbranschen. Vikenbo sedan 1985. Flyttade hem från utlandsvistelse 2015 och bor på Brännan Byaväg. Var med och bildade Vikens Framtid 2011. Nationaldagstalade 6 juni 2015 i Vikens barn. Ordförande i VKB 2017-2018. (Tog uppdraget på 1 år som ordförande i VKB efter Tuve Nilssons hastiga bortgång då det saknades kandidater till posten.) Redaktionsmedlem i Byaluren 2015-2018.

Här Christers alldeles egna lilla tack till våra läsare Dags för mig att lämna redaktionen

Jag har alltför många, både gamla och nya engagemang, som kräver mer tid från mig. Under mina dryga tre år hann jag med att skriva drygt 30 artiklar och det är jag nöjd med.

Nu hoppas jag att vår fantastiska redaktionschef Olof, som varit med i åtta år, kan få in nya krafter som vitaliserar och ser nya möjligheter i både det lokala bylivet och bland våra kulturskatter som bevaras i olika föreningar, stiftelser och bland alla som bor i Viken.

Tack för att jag fick vara med och lycka till in i framtiden!

Hälsar **Christer Johansson**

Byaluren tackar "Turbo-Krille" för energitillskott med bestående verkan

Han kom in som en stormvind för tre år sedan och har i sedvanlig god tid lämnat in sina upplyftande artiklar, även till denna nummer 49 av Byaluren.

Med en super-entreprenörs energi samt ostopppbara entusiasm har Christer Johansson gett ett ovanligt produktivt bidrag till Vikens alldeles egna lilla tidning Byaluren. Byaluren lyfter sin hatt och tackar "Turbo-Krille" för att han utmanade oss och levererade massor av fina berättelser till Viken.

Olof Engvall

Hela Christers text i vårnumret

Alla som känner Christer Johansson inser att så kortfattat som i texten ovan kan han inte skrivit.

Han gav också lite framåtblickar kring byn och dess föreningar. Kanske också lite av ett brandtal till alla er som bor och har verksamhet i Viken. Byalurens julnummer är dock bara på 36 sidor så hela Christers text kommer i vårens nummer av tidningen.

Clasgöran Strömgren

Konst på tillfälligt besök

I somras fick Viken två nya konstverk. Det skedde när konstprojektet (X)sites för andra året i rad lät konstnärer att göra skulpturer och installationer längs cykelvägen Kattegattsleden, som passerar Viken.

De två konstverken i Viken placerades strax norr om hamnen. Ingrid Ogenstedt skapade, som hon själv benämnt det, ett landmärke av halm, lera, trä, strå, sand och äggvita. Annelie Nilsson samlade in strandfynd som hängdes upp på linor mellan stolparna på Stejleplatsen. Utställningsperioden tog slut den 7 oktober.

Så vad hände sedan? Jo, konstverken tas bort efterhand. Själva projektet fortsätter dock även nästa år med ny konst. Men om Viken blir platsen för nya konstverk återstår att se. Om många uttrycker en önskan om det kan det bli så.

Lotta Hördin

Ingrid Ogenstedts verk.

Mölletomten i aktion.

Julmarknad i byn

Dagen efter Paul Jönska gårdens julmarknad är det dags för hela byns julmarknad. Söndagen den 9 december, andra söndagen i advent, samlas vi kring Sophiamöllan och utmed Bygatan.

Vid denna tidnings pressläggning pågår planeringen som bäst. En sak är redan säker. Mölletomten kommer kl. 15.

Missa inte detta. Marknaden pågår mellan kl. 14-17.

Det blir marknadsstånd längs Bygatan och vid möllan.

Vikens Byaförening arrangerar tillsammans med Sophiamöllan och Vikens Företagarförening.

Lotta Hördin

Tyck till om översiktsplanen

Just nu befinner sig kommunens förslag till ny översiktsplan ute på samråd. Kommunstyrelsen har sagt ja till förslaget. Nu vill politikerna höra vad invånarna i kommunen tycker. Nästa år ska kommunfullmäktige ta beslut om planen.

En kommun måste ha en översiktsplan som är någorlunda aktuell. Den är i sig inte juridiskt bindande utan ska ses som en mål-sättning och som vägledande när politikerna ska ta beslut om detaljplaner och bygglov. Ett viktigt underlag helt enkelt.

Den plan som nu föreslås omfattar perioden ända fram till 2035. För Vikens del finns det rätt stora utbyggnadsplaner. Under den här tiden kan befolkningen komma att växa med cirka 1900 personer och det kan komma att byggas 830 nya bostäder.

Styrelsen för VKB ska lämna in ett yttrande.

Det kan du också göra.

Är du nyfiken på förslaget till ny översiktsplan kan du hitta det på <https://www.hoganas.se/op> Det går att yttra sig till 7 december.

Lotta Hördin

Ett historiskt paradys för nördar*

Carl-Johan Hagman tillsammans med Gustav II Adolf och dennes tänkespråk som sitter på muren vid Böösa Backe.

För den som inte riktigt förstått innebörden av begreppet nörd* rekommenderar jag en träff med Carl-Johan Hagman. Carl-Johan och hans fru Kristina är initiativtagare till den pietetsfulla renovering som gjorts av huset på hörnet Bygatan/Böösa Backe. Många är vi som passerat förbi och undrat – vad är det som händer här?

Skylten vid porten in till gården skvallrar delvis om vad som gömmer sig här bakom.

På muren finns en medaljong över kung Gustav II Adolf med en inskription som lyder: *Näst Gud hänger rikets välfärd på dess flotta.*

När man träder in över tröskeln förbluffas man, förutom av det utomordentliga skicket, av ordningen och redan. Men också av den sanslösa mängden och atrikedommen innanför dessa dörrar!

Här samlas allt från gamla skolplanscher till kompletta skeppsinredningar från gamla fartyg. Också båtmodeller, målningar och beskrivningar av historiska sjöslag finns här

– Jag är fascinerad av den historia vi har i vår närhet och i vår bygd, utbrister Carl-Johan.

Exempelvis berättelsen som hur amiral Lord Nelson huserade med 50 000 man (!) strax utanför Viken mellan den 15 och 30 mars år 1801.

Hur var det möjligt?

Hur försörjde de sig, om inte med hjälp av fiskare och jordbrukare från Viken?

Jag förstår inte varför våra ungdomar ska åka till andra sidan av jordklotet för att finna intressanta berättelser. Allt finns ju här, säger Carl-Johan som faktiskt gjort den omvända resan.

Carl-Johan är uppväxt i Japan och Korea

Carl-Johan spenderade sina unga år med sin familj i Japan och Korea, hemlandet fick han enbart kontakt med under korta vistelser under sommaren.

– Min morfar var officer i Kustartilleriet under andra världskriget och blev kommenderad till det då nybyggda tunga Batteriet i Helsingborg i backen utanför Domsten (nuvarande Beredskapsmuséet) som byggdes för att skydda norra Öresund.

Det var så min familj hamnade i Kullabygden.

Somrarna spenderade vi hos min mormor. Hon hade en granne som var gammal timmerman, fiskare och tillsyningsman, han hette Eric Jönsson.

Han var också bl.a. en av de sista medlemmarna i Hittarp-Domstens bärgarlag. Varje morgon, eller efter att det hade blåst, "strannade" han.

Att "stranna" betydde att gå längs stränderna och söka efter saker och ting som flutit iland. Detta var vanligt, inte minst efter kriget.

Jag slog ofta sällskap med Eric och han berättade historier om när han seglade på Asien. Han lärde mig göra sjömansarbeten och knopar och visade mig hur man stampade efter sandmask. Innan Eric gick bort fick jag flera av hans gamla saker, bl.a. tog jag över däckshuset till 3-mastskonaren Iris och Agnes som står i Domstens norra hamn. Den var fylld med Erics fiskeredskap, strandfynd och kuriositeter.

Jag var 14 år gammal och kände ett stort ansvar att bevara sakerna och dokumentera så mycket sammanhang som möjligt, berättar Carl-Johan.

Och så har skett. Allt från Erics fiskarstövlar, nät och fiskeredskap till fynd som sänkböjor och minor. Till och med Erics gamla orgel finns i Carl-Johans förvar. Allt försiktigt konserverat och bevarat.

Eric's historier är också bevarade

- Jag antecknade många av de historier som Eric berättade, t.ex. när han hjälpte till att smuggla judiska flyktingar över Öresund under kriget. Eric var ytterst delaktig. Vid slutet av kriget tillfångatogs han i Helsingör av Gestapo men lyckades fly.

Eric Jönsson

FOTON: LOTTA STRÖMGREN JÖNSSON

Efter kriget belönades han med medalj av den danska kungen för sina insatser.

Det var alltså genom Eric som Carl-Johans intresse för lokalhistoria och samlande började. Men det var inte där det slutade.

– Jag anser att vi är väldigt privilegierade som får bo i Viken säger Carl-Johan och visar på fem tavlor med tillhörande texter som alla beskriver olika skeenden i Sveriges historia. Viken och norra Öresund har i dessa spelat en avgörande roll: Slaget vid Öresund 1658, Karl XII's invasion vid Humlebaek år 1700, slaget vid Köpenhamn år 1801.

Samt, inte minst, den i sammanhanget något mindre ärorika historier om den tyska nätsparren i Öresund år 1940-1945 som hindrade de allierade att komma in i Östersjön.

– Vi har fått lära oss i skolan att svensk historia handlar om kungar, reformationen och Mälardalen, fortsätter Carl-Johan. Jag vill visa att det var global handel, sjötransporter och Öresund som har format det vi idag känner som Sverige och Danmark.

Sillfisket, sundstullen och Kronborg gjorde Öresund till det rikaste och militärt viktigaste området i Norden. Det är en historia som måste berättas!

Genom föremål och historier hoppas jag att kunna stimulera till nyfikenhet, diskussion och tillskansande av nya insikter bland intresserade människor.

Det som fascinerar allra mest är hur föremålen spretar!

Carl-Johan utbrister, – kolla skolplanscher som visar gruvdrift och hur man bryter kol. Och var fanns Sveriges ända kolgruvor? Jo, i Kullabygden!

Dessa planscher användes i undervisningen över hela Sverige! Visst är det fantastiskt! Och ja, visst är det.

I en annan del av byggnaden finns originalinredning med soffa, soffbord och bokhyllor med mera från tågfarjan Konung Gustaf V som trafikerade Trelleborg-Sassnitz. Här finns också en komplett modell över fartyget. Radiohytten står i trädgården.

I en annan del består inredningen av garderober och skrivbord mm från pansarkryssaren Fylgia. Det var Sveriges största krigsfartyg, men världens minsta pansarkryssare. Kryssarens fallrepstrappa finns också

i Carl-Johans samling, och den har många kungligheter gått i, bland annat drottning Victoria.

I ett hörn står en stapel med kartonger

– Jag fick överta nästan 10 000 små båtmodeller från ett dödsbo som inte visste vad man skulle göra av dem. Vem ringer man då? – En total nörd förstås, skrattar Carl-Johan.

Jag blir nästan matt. Mannen har en outröttlig energi. Mitt i byggnaden finns ett imponerande mötesrum. Detta är tänkt att användas av föreningar och andra för möten. Men det finns en reservation.

Man måste vara nörd och ha spännande historier att berätta. Dagen innan mitt besök har Svenska Patrullbåtsföreningen haft sitt årsmöte här.

Men det jag tänker på mest när jag lämnar huset på Böösa Backe är Eric. Tillsyningsmannen, strannaren, sjömannen och fiskaren som dessutom spenderade mycket tid i Vikens hamn. Tänk om han hade vetat vad hans gåva skulle leda till. Och hur väl hans gåva blivit förvaltat. Jag tror att han skulle ha blivit väldigt glad.

* Nörd kommer från engelskans slangord nerd och är en benämning på en person som har ett fixerat intresse eller intresseområde. Den internationella nördagen infaller den 25 maj varje år.

Lotta Strömgren Jönsson

FOTO: JOCKUM KLENELL PHOTOGRAPHY

”Excuse us, is this Sweden?”

Två av simmarna ligger med sina "swim-boj". Markörerna är för att synas för varandra och för andra. Bojen är också en flytkraft att vila på.

Den dagen, i slutet på september då vi bestämt att träffas, blåser det förfärligt. Det är grått och kallt och går kusliga vågor på Öresund. Ändå kommer det på morgonen ett glatt meddelande på Havssimmarnas FB-sida:

– Havssimning i kväll - the usual place, dvs från Fritidens brygga. Ses vi? Knappast... Det visar sig dock att det denna dag faktiskt var för dåligt väder även för de kyliga killarna och tjejerna i Vikens Havssimmare. Vi träffas på land och inomhus. Tack för det.

Jag träffar Simon Fisher, Jockum Klenell och Erik Gustavsson, alla är aktiva i Vikens Havssimmare. Det är inte en förening utan mer en löst sammansatt grupp av Vikenbor som gillar att motionssimma i havet utanför Vikens kust.

– Vi har alla olika bakgrunder men det som fört oss samman är simning i crawlgrupp i Höganäs simhall, berättar Simon. Jag började simma efter en skada från ett långlopp. Det var ett brt sätt att träna och hålla sig i form.

På samma sätt är det för Jockum. Han fick då ett presentkort av sin bror som hade anmält honom till Vansbrosimmet. Så då var det bara att börja träna.

Erik däremot har en bakgrund som aktiv tävlings-simmare. – Han simmar i proffsgruppen i simhallen, säger Simon beundrande. Vi har simmat sammanbundna med ett fem meter långt rep en gång i en tävling Helsingborg till Höganäs men det blev tungt för Erik att dra, skrattar han.

– Simningen är fantastisk som träningsform, understryker Jockum. Och efteråt i bastun är det lika givande. Där samtalar vi om allt i en fantastisk blandning av yrken. Där och i simningen är alla lika.

– Bland dem som simmar i crawlgruppen fanns ett gäng aktiva havssimmare som inspirerade oss. Efter ett tag var vi ett gäng Vikenbor som havssimmade och vi startade då egen simgrupp i Viken, fortsätter Simon. Det är kanske något år sedan.

Vikens kustband är tydligen perfekt för havssimning

Gruppen utgår Fritidens brygga och simmar mellan stenpiren och fortet vid golfbanan. Det är 700 meter och den simmas fram och åter till önskad sträcka.

Det krävs ganska mycket säkerhet när man havssimmar. Dagen till ära har killarna dukat upp med den utrustning som används då man simmar i havet:

vätträkt, orange badmössa och en orange "swim-buoy". Bojarna är för att synas. För varandra och för andra. Den är också en flytkraft att vila på om man blir trött eller bara vill stanna och njuta av stunden.

Några av havssimmarna, från vänster, två engelsmän, Michael Halsall och Simon Fisher därefter Peter Muzinic, Jon Levin och Jockum Klenell.

– Den bästa stunden är då vi simmat i solnedgången och sedan vilar på bojen. Det gör något med själen och hjärnan att ligga och guppa med bara huvudet i havsytan, berättare de i mun på varandra.

Gruppen består i dag av ett trettiotal medlemmar Av dessa är ett tiotal aktiva. Simon, Jockum och Erik hoppas att fler snart ska våga hänga med. De simmar från början på maj till slutet september. Det som styr är vattentemperaturen.

– När det blir 12-13 grader i vattnet blir det för kallt om ansiktet, man blir yr och tappar kollen, säger Erik. Det är viktigt att aldrig simma ensam, inte ens i bra väder. När vi simmar tillsammans har vi alltid koll på varandra. Alla simmar efter egen förmåga och vi ser alltid till att alla hänger med, i sin takt. Vi tipsar och sporrar varandra att bli bättre och bättre.

Några i gruppen simmar bara för motion och för upplevelsen, medan andra satsar på att delta i längre motionslopp såsom Vansbrosimningen, simlopp mellan Torekov och Hallands Väderö etc.

Jockums dröm är att simma från Arild till Mölle, en sträcka på 16 kilometer. Det är långt särskilt som man simmar mycket längre eftersom det är svårt att simma rakt i strömmar. Men man måste få drömma!

De andra tittar skeptiskt på honom.

Alla är välkomna att simma, påpekar de

Alla får simma efter sin förmåga. Man behöver kunna crawla, annars blir det helt enkelt för jobbigt.

– Denna sommar har det varit fantastiskt att simma. Många kvällar då solen gått ned i ett blankt Öresund. Då är det magiskt. Man upplever solnedgången extra när man ligger och flyter, säger Simon.

– Och Simon vill alltid simma längst ut, närmast solnedgången, då tror han att han upplever solnedgången lite mer än oss andra, skrattar de andra.

De tror att det börjar bli mer vanligt med havssimning, många känner till att de simmar och kommenterar att de sett mössorna och bojarna åka fram och tillbaka längs kusten nedanför Strandsidan.

Kanske har du som läsare sett detta och undrat. – Ibland när vi kommer upp ur havet med vår utrustning på oss tittar folk förundrat och förskräckt. Då brukar vi lägga upp det lite med en enkel fråga: – Excuse us – is this Sweden?

– Excuse us – is this Sweden?

Det skämtet är nog spoilat nu.

Lotta Strömberg Jönsson

S. JÖNSSON BIL
VÅR ERFARENHET - DITT VAL

KVALITET PÅ HÖGSTA NIVÅ I LOKALT UTFÖRANDE

VI KÖPER, SÄLJER OCH FÖRMEDLAR DIN BIL.

VÅRT SHOWROOM

KARLSFÄLTSVÄGEN 13
263 63 VIKEN
042 - 23 65 12
WWW.S-JONSSONBIL.SE

ÖPPETTIDER

MÅNDAG - FREDAG 09.30 - 18.00
LÖRDAG 11.00 - 15.00
SÖNDAGAR OCH RÖDA DAGAR STÄNGT
VARMT VÄLKOMNA IN

S.JONSSONBIL
 S.JONSSONBIL

S.JONSSON BIL
 S.JONSSONBIL

Olle snickrade ihop sitt eget drömjobb – i byn han älskar

Olle Berger under arbete hos fastighetsmäklaren Husman Hagberg i Ängelholm. Där planerade och ritade han kontoret tillsammans med ägarna och platsbyggde hela inredningen.

Bara 25 år gammal köpte Olle Berger och hustrun släkt-huset i Viken. Huset som funnits i familjens ägo sedan 1830-talet. Sedan dess har de totalrenoverat det vackra tegelhuset och inrett det med smarta och vackra snickerier. Man skulle kunna tro att huset var Olles show-room för hans inrednings- och snickeriföretag Big Oak. Istället fylls det av liv med familjens två pojkar och vänner.

– När Sara och jag firade att vi fyllt 40 i somras hade vi 70 gäster. Jag hade byggt en bar utomhus och massor av sittplatser. Det blev en fantastisk fest trots att det tokregnade hela kvällen, skrattar Olle när han visar runt i trädgården som är lika vacker som överraskande innehållsrik med sittplatser till höger och vänster i prunkande grönska.

Att Byaluren hälsar på hemma hos en finsnickare råder det ingen tvekan om. Överallt möts man av smarta, vackra och detaljrika snickerier i det helrenoverade huset, på Skepparegatan alldeles invid kyrkan. Att Olle Berger renoverat huset med respekt för dess historia och byggnadsstil är tydligt. Dörren mellan entrén och köket tycks anpassad för en dvärg och många är de som formligen trillat in i det vackra köket, fälda av ett ögonblick av oförsiktighet under den låga dörrposten.

Generationsväxling som heter duga

För elva år sedan flyttade Olle och hustrun Sara från Malmö till det då nyrenoverade huset. Första sonen Jack var född och det var dags att slå rot på allvar i byn som i tio generationer präglats av Olles mammas släkt, närmare bestämt familjen Thore. Just det! Det var Olles mormor och morfar som drev Thores Bageri och när morfars bror Valter gick ur tiden beslöt Olle och Sara att köpa huset på Skepparegatan och förlänga hemmets resa genom generationerna. Ett hus som byggdes 1832.

– Man kan säga att huset "kallade på oss". Hade det inte varit för vårt underbara hus hade vi kanske aldrig hamnat i Viken. Sedan har jag förstås starka familjeband till Viken eftersom min mamma var uppväxt här och vi återkom alltid hit på somrarna när jag växte upp i Svedala, berättar Olle.

Uppväxten i just Svedala delades med tre syskon, mamma och pappa där den sistnämnde var egen företagare och så även Olles bror vad det led. Efter gymnasietiden i Malmö blev Olles yrke till en början just finsnickare, som anställd.

– Efter att jag utbildade mig till inredningssnickare arbetade jag några år med det innan jag satsade på en säljkarriär. För tre år sedan beslutade jag mig

FOTO: OLOF ENGVALL

för att satsa på en gammal dröm, det jag tyckte om mest, nämligen att skapa varaktiga snickerier i hållbara material. Och det har gått bättre än jag vågade hoppas på och nästan För bra ibland, då jag även vill hinna med fotboll, båtliv och familjeliv, säger Olle och skrattar.

Egen företagare sedan tre år

Och det var inte bara siffran 40 som firades i somras. Samtidigt var det treårsjubileum för Olles egna företag, Big Oak. Finsnickriet som han startade för tre år sedan och som sedan dess fyllt hans arbetsdag med uppdrag åt privatpersoner och företag.

– Jag tycker om att hjälpa mina kunder skapa något unikt i hem och kontor. Lyckligtvis får jag jobba med motiverade och engagerade kunder som jag tillsammans med får skapa vackra och funktionella inredningar till. Genom att arbeta med varaktiga material och färger, som åldras fint, är dessutom mina projekt ofta bra investeringar för kunderna, har det visat det sig vid försäljningar.

Olles inredningsprojekt är oftast ganska omfattande och kan pågå i månader ibland, om det exempelvis handlar om att inreda en hel arbetsplats på ett företag eller vid ett större omtag i ett privathem. Olle har inga anställda utöver sig själv och jobbar istället tillsammans med andra firmor när det behövs. Skåpbilen rymmer tillsammans med hans stora garage allt han behöver i maskiner och verktyg.

– Jag älskar att arbeta med händerna och att vara fysisk i min arbetsdag. Sedan är jag svag för naturmaterial som sten, ek och linolja och har dessutom börjat använda mycket ljusinstallationer i inredningar, något som verkligen höjer intrycket, säger Olle och tillägger att han INTE vill växa sitt företag med anställda utan är helt tillfreds med verksamheten som den är.

Ett aktivt liv – i byn han älskar

För det var just balansen i livet Olle ville åt när han startade sin egen verksamhet. Med möjligheten att som idag styra sin tid mer självständigt och göra plats för familjen och intressen. När han inte spelar fotboll i Old Boys på Vikens IK eller drar innebandyklubban över golvet på Vikensskolan lockar motorbåten i hamnen eller den egenbyggda badhytten på Fälåden. Och ja, badhytten är gul!

– Att bo i Viken är verkligen fantastiskt. Utöver att det är så vackert är folk väldigt trevliga, vi har flera fina restauranger och nära till aktiviteter, skolor och sport. Egentligen behöver man inte åka utanför byn eftersom vi har allt här. Fast båten går nästan av sig själv till Hornbäck förstås, avslutar Olle Berger med ett skratt.

Olof Engvall

PLISSÉ EXPERTEN

Solskydd i stilren design
Besök vår butik vid Höganäs Saluhall eller kontakta oss för ett kostnadsfritt hembesök 042 - 22 22 44 www.plisseexperten.se

NYA GRÄHSA BRYGGA

De nya balkarna lyfts på plats under det fantastiska vädret som naturligtvis underlättade byggnationen av den nya bryggan.

Under maj månad genomförde Vikenborna Johan Jönsson och Magnus Nilsson från Vikens Hamnförening en nybyggnation av Grähsa brygga.

Bryggan renoverades senast i början av 60-talet. Grähsa brygga har stått emot många stormar och mängder av rostangrepp men nu hade en del av järnbalkarna börjat ge med sig. För att undvika olyckor och ha fortsatt hög säkerhet togs beslut att renovera innan man tvingades stänga av säkerhetsskäl.

Samarbete mellan föreningarna
Vikens Hamnförening tillsammans med Vikens Kultur- och Byaförening och Vikens Bastubadare tog gemensamt tag i problemet. Under december månad 2017 träffade man kommunen och fick besked om att kommunen var villig att betala hälften av renoveringskostnaderna som uppgår till drygt 300 000:-. Grähsa brygga är populär hos Vikenborna och besökande turister och det är många barn och äldre som badar där. Vikens Bastubadare håller också till i hamnen och använder bryggan flitigt året om.

Arbetet som Magnus och Johan genomfört handlar om att lyfta bort bryggans gamla stål balkarna. Därefter lyfts de nya stora betongrören ut i havet och sätts runt om de gamla.

De nya rören är dessutom betydligt högre vilket gör att bryggan kommer stå emot bättre när höststormarna kommer.

Det blir en stabil brygga
Sedan fylls betongrören med ny betong och på dem lägger man ut de nya balkarna och fäster dem ordentligt med stålskruvar. Slutligen läggs träpanelen på balkarna.

Kostnaden för renoveringen delas mellan kommunen, Vikens Hamnförening, VKB och VBB.

Christer Johansson

FOTO: OLOF ENGVALL

Badkrukan som blev vinterbadare

Inte bara i Torekov!

Så skulle rubriken på den här texten kunnat lyda. För visst är badrocken ett vanligt plagg i Viken... FAST inte är det särskilt ofta vi ser den mitt på Bygatan en vinterdag. Men plötsligt händer det och Byaluren bugar och bockar för att sprudlande Marzenka Knitter Hammerö bjuder på en minnesvärd bild...och berättelse!

Hej Marzenka. Hur kom det sig att du dyker upp i badrock på Bygatan?

– Jag bor alldeles invid på Repslagargränd och hade varit och badat nere i hamnen och tagit min sedvanliga bastu. Så vill man ju ha sina goda bullar från Café Öresund så på den vägen är det. Det var inte precis min plan att Byaluren skulle dyka upp med en kamera.

Men badar du verkligen mitt i vintern?

– Jajamensan. Från att ha varit Vikens största badkruka, som knappt badade på sommaren, till att nu bada och basta året runt. Allt började med att jag vandrade i Andorra för några år sedan och tog ett iskallt bad i en sjö på 2 000 meter. Där vände det.

Så var och när badar du?

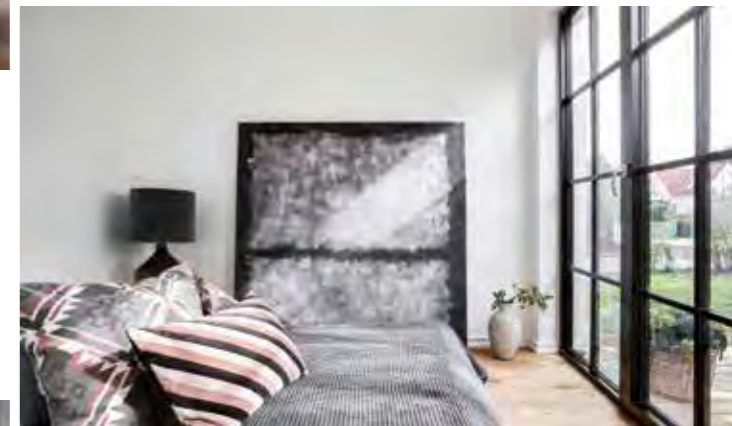
– Jag badar varje lördag och söndag vid Grähsa brygga, året runt. Givetvis är jag medlem i bastuföreningen och inleder badet med en rejäl bastu. Det är kanonskönt och jag har till och med badat med is runt om mig i Viken. Uppfriskande kan jag lova... och rekommendera!

Olof Engvall

Blev du sugen? Kontakta www.vikensbastubadare.se

”Låt oss prata om försäljning under hand...”

Fler och fler boenden här i Viken säljs i en form som kallas för "under hand". Det innebär att bostaden aldrig exponeras på den öppna marknaden, utan köpare och säljare matchas direkt av våra mäklare. Valvets kunder tycker att det är ett smidigt och diskret sätt att sälja sin bostad på.

Hör gärna av dig så berättar vi mer om hur vi arbetar med försäljning "under hand".

Välkomna in till vårt kontor på Bygatan 28, så berättar vi mer.

Valvet

VALVET.SE 042-12 16 16 VALVET@VALVET.SE

Welcome to Viken Michael!

FOTO: PRIVAT

Namn: Michael Halsall.

Född: Jag växte upp i Somerset i England - känt för sin cider och cricket (två passioner hos mig).

Familj: Hustru Marie-Louise från Viken, dotter Olivia 5 år och styvson William 15 år. Min bror bor i Nya Zeeland så vi är båda utflyttade.

Skola & jobb: Wellington School - England, känd för sina elever David Suchet (Poirot) och Keith Floyd (BBC: s första kändis tv-kock från 80-talet). Det var en rugby- och cricketkola. Jag spelade också mycket golf och tennis. Mitt första jobb var på en motorvägstjänst när jag var 15 år. Mitt sista jobb när jag pendlade till London var global marknadschef för en hotellkedja.

Hej Michael – hur kom det sig att du blev Vikenbo?

– Jag träffade min hustru Marie-Louise i Edinburgh 2011 när hon var på affärsresa och jag arbetade för Rocco Forte hotell. Trots att jag hade varit i Sverige 20 år innan mitt första besök till Viken var det 2012 vi började träffas. Det var mitt i vintern men jag minns det vackra ljuset och hur pittoreskt Viken var och det inspirerande Öresund.

Hur känner du för Sverige?

– Sverige har fantastisk kultur och traditioner och som man fortsätter att fira mer än i England. Sverige och England är båda nordeuropeiska nationer och vi tenderar att dela en liknande syn på livet. Jag kände mig omedelbart hemma (och jag kan fortsätta se min cricket genom BBC)! Jag gillar verkligen skandinavisk mat – som uppenbarligen har fått ett stort globalt intresse – och blev kär i äggkaka på restaurang Rut på Skäret (jag var väldigt ledsen när den stängdes). Jag kan nu börja dagen med kaffe och kanelbulle så det är konstigt hur vi blir vana vid våra nya ritualer och jag älskar att omfamna nya rätter - speciellt när de smakar så bra.

Varför flyttade ni till just Viken?

– Marie-Louise och William flyttade till England och Olivia föddes strax efter. Vi arbetade båda långa timmar, pendlade och reste mycket och efter tre år bestämde vi oss för att flytta till Viken.

Det är ett mycket lättare samhälle i Sverige när båda föräldrarna arbetar, från barnomsorg till förstående chefer och arbetsgivare. Detta är en kontinuerlig debatt i England, men de ligger fortfarande långt efter den skandinaviska modellen. Marie-Louise och William älskade England och det finns så mycket att erbjuda med stora möjligheter men det kan vara tufft och tröttsamt! Viken var det självklara valet att återvända till och vi har aldrig tittat tillbaka. Vintrarna kan vara tuffa och tysta men somrarna är idylliska och vår och höst har också mycket att erbjuda. Och om vi vill ha stadsliv är Köpenhamn en timme bort.

Vad är annorlunda med att bo i Viken?

– Vi har varit i Viken som en familj nu i tre år. Det är väldigt annorlunda mot där vi bodde i England, i Surrey. Surrey är också vackert och ligger i pendlarbältet till London.

Men Viken är mycket tystare, båda är lika fina men du kan inte slå havet och en livsstil som är anpassad till stranden och havet. Jag är engelsk och jag behöver böljande kullar, så jag älskar Kullaberg.

Hur bemöter människor i Viken dig när ni träffas?

– Jag tycker att svenskarna är mer reserverade än engelsmän. Men i allmänhet är Viken-folket väldigt vänliga och har välkomnat mig varmt. Deras flytande engelska och min hemska svenska gör det också väldigt lätt!

Hur ser er vänkrets ut i Viken?

– Som utomstående var jag självklart väldigt lycklig att min fru är från Viken så hon hade en nära vänkrets som vi umgås med. Vi känner våra grannar och föräldrar till Olivias klasskamrater i skolan.

Jag har också fått bra vänner på stranden. Så vårt sociala liv är väldigt bra.

Hur behandlas barnen i skolan?

– Alla är så snälla! Olivia är tvåspråkig och trots att hon är född i England känner hon nu naturligt mer för Sverige, som exempelvis vid VM i fotboll. William är också tvåspråkig och efter ett år på internationell skola har William bestämt sig för att börja på Vikenskolan som han verkligen tycker om.

Är du aktiv i någon av Vikens många organisationer?

– Vi är båda medlemmar i både golfklubb och tennis-klubb men har tyvärr inte haft mycket tid att delta i klubbarnas aktiviteter. Vi vill också verkligen gå med i seglingsklubben och bli involverade där.

Vad har varit den största utmaningen i flytten?

– För mig har det varit då jag pendlade fram och tillbaka till London till mitt arbete de första två åren, det var tufft för oss alla. Jag har nu slutat mitt jobb i England och hoppas hitta ett nytt spännande jobb i Sverige. Nu startar jag min egen resebyrå «Halsall Travel». (www.halsalltravel.com). Där kommer jag att använda mina 25 års erfarenhet av lyxhotell, globala kontakter, kunskap om de bästa priserna och service och mina omfattande reseupplevelser!

Intervju av Christer Johansson

FOTO: CHRISTER JOHANSSON

ENGELSKA VILLANS TRE GULDÅDRAR

FOTO: KJELL NÄSLUND

Engelska Villan har alltid legat där. I lite förnäm avskildhet, halvt dold i skogsbrynet när man kommer från norr, och Lerberget, mot infarten till Viken. Längst upp i skogsbrynet skymtar en kalkgul villa med blå fönster och tre skorstenar. Vem uppförde huset och varför valde man denna engelska cottage style?

I våras fick jag ett mail från min skolkamrat Beverley, med ett par foton från den Engelska Villan och med frågor om jag visste var den låg och om den fanns den kvar. Hon hade lekt där som barn, då hennes farmor hade huset som sommarbostad.

Klart jag visste något om huset! Jag bor ju två hundra meter därifrån och känner nuvarande ägare.

Eftersom jag lovat Beverley en uppdatering och några färska bilder, vandrade jag över till Mai-Lis och Bosse Johansson för att fotografera och få ett samtal. Det visar sig att huset har en mycket intressant historia, samt att fastigheten varit en katalysator för det moderna Svanebäcks utveckling och framväxt.

Det visar sig också att villan har en hundraårig historia och även om jag är ivrig att få berätta dess betydelse i modern tid, tar vi historien från början.

Engelska villan har haft tre guldåldrar

Att ett enda hus kan illustrera tre guldåldrar för Viken/Svanebäck och Höganäs är i sig märkligt.

Flera av ägarna har var och en på olika sätt bidragit till att forma den bygd vi känner idag.

Guldålder ett: Första världskrigets slut, det moderna samhället växer fram och Emil Sieurin utvecklar det som senare ska bli en världsledande järnpulvertillverkning. Astrid Lilienberg-Sieurin och maken Emil Sieurin, byggde villan som sommarbostad 1918 efter Astrids ritningar. Hon har även ritat andra bostäder samt klubbhuset till Golfbanan. Influenserna till villan var i tidens anda, kan man gissa.

Astrid hade en gedigen utbildning från det som idag är Konstfack, men det var aldrig tal om, vid tiden för förra sekelskiftet, att kvinnor skulle få utbilda sig till arkitekt.

Höganäs var ett utpräglat gruvsamhälle för hundra år sedan och den dåliga luften av all kolrök gjorde att familjen uppförde denna sommarbostad bara några kilometer söder om Höganäs.

Den vid tiden nya, riktiga vägen mellan Helsingborg och Höganäs förenklade uppförandet.

Kända gäster

Här var alltid många gäster på besök om sommaren. Särskilt noteras bildhuggaren Carl Milles som efterlämnat en gåva – en fris ”Djävulen spelande flöjt för Eva” som finns inmurad i en vägg i fastigheten.

Astrid tog sig även an trädgården. Den stora parken med alla bok- och ekträd anlades i anslutning till bostaden. Hon har även designat hela inredningen, som exempel den spiralvridna pelaren i turkos glaserad keramik, som bär upp ett valv.

Maken Emil Sieurin, överingenjör vid Höganäsbolaget, utvecklade ett patent för järnsvamp och det var embryot till den nuvarande järnpulvertillverkningen som definitivt satt Höganäsbolaget på kartan som en världsledande industri. Utan denna framgång hade Höganäs och Kullabygden antagligen utvecklats åt ett helt annat håll.

Familjen Sieurin behöll villan fram till 1936, då en ny generation genom sluppens försorg tar över.

(Läs mer om Astrid Lilienberg-Sieurin i skriften Kullabygd 2015).

Samma vy som ovan till höger men tagen någon gång på 30-talet. Foto: Familjen Östberg.

Guldålder två: Pojken med guldbyxorna

Detta avsnitt om villans nästa guldålder berättas till viss del av Beverley Östberg men till största delen av hennes fars kusin Meg Westergren, en av våra mest kära film- och teaterskådespelare. Det blev en så intressant och charmerande historia – ett tidsavtryck från mitten av trettiotalet och tjugo år framåt att vi i nästa nummer låter Meg Westergren själv komma till tals och berätta om sin barndom i Engelska villan.

Guldålder tre: Det moderna Svanebäck

I mitten av sextiotalet köper storbyggmästaren Helge Lindgren från Klippan Engelska villan, men inte som sommarbostad, utan som ett led i utveckling av nya bostadskvarter i norra Svanebäck.

De marker som hörde till fastigheten styckas av, vägar anlades, el, vatten och avlopp läggs ned och de planerade kvarteren säljs sedan till byggföretaget K.P. Svensson.

Den stora engelska parken säljs till kommunen och är idag ett mycket populärt lektillhåll för kvarters barn, samt kringliggande förskolor.

Helge Lindgren tänker sedan riva villan för att fortsätta exploateringen, men dottern Mai-Lis och maken Bosse Johansson hade förälskat sig i huset och bad istället att få köpa villan. En ny generation pojkar växte upp i villan och Mai-Lis blir sedermera under många år rektor för Vikensskolan.

Dagens engelska villa har förbättrats och ändrats mycket försiktigt under åren. För paret Johansson har det varit viktigt att bevara arkitektur och gestaltning, de konstnärliga uttrycken och de inslag av keramik och konsthantverk som fanns där från början. Bosse Johansson visar runt och berättar:

– Trots alla avstyckningar har fastigheten fortfarande bra mycket tomt. Vi har sparat en hel del ädellövträd och planteringar är där så det räcker. Vi har sju barnbarn här i närheten och vi har sett till att här finns lekutrymme, kojor och gungor.

I huset är ursprunglig keramik bevarad. Paret Sieurin hade köpt in andrasorterningar av klinker och kakel samt konstlergods från Höganäs keramiska.

Golven har ett speciellt sexkantigt klinker i röd-ockra och infällt i väggarna sitter lergodsplattor som utsmyckningar.

– Höganäs Museum har varit här och dokumenterat keramiken från tiden för husets byggnad. De säger att de inte har hälften så många i sina samlingar

av alla de olika typer klinker och lergods som återfinns i det här huset, berättar Bosse vidare.

Villan byggdes som sommarbostad och var isolerat därefter. Idag har familjen Johansson restaurerat fönstren med isolerglas och i övrigt förbättrat och förnyat huset med varsam hand, så att intrycket av ”English Cottage Villa” består som det var planerat för hundra år sedan.

Guldålder tre, är slutet av sextiotalet, då en framsynt byggmästare använder fastigheten som utgångspunkt för utbyggnaden av det moderna Svanebäck

Själv har jag alltid varit förtjust i villans uttryck och vänliga arkitektur. Så till den grad att när jag själv flyttade till Svanebäck, för en generation sedan, målade jag vårt hus i samma färger, och satte in franska dörrar mot trädgården i vardagsrummet.

Kjell Näslund

Engelska villan idag med murgröna, sina typiska blå fönsterluckor och fönsterkarmar samt den varmgula färgen. Den Engelska villan har legat längst upp i Svanebäcksskogen, lite för sig själv, lite enskilt med den stora tomten runt om. Tidigare tillhörde hela parken villan. Lövträden planterades för 100 år sedan.

De nuvarande ägarna av Engelska villan sedan 1969, Mai-Lis och Bosse Johansson.

Carolin brinner för möten över hantverksgränserna

Namn: Carolin Mueller
Född: Göteborg
Yrke: Formgivare, textil
Utbildning: Konstfack, master i textil, Sthlm

På sensommaren 2017 flyttade Carolin Mueller med sin sambo Xavier och döttrarna Signe och Dagmar till Viken. Efter 16 år i Barcelona och Stockholm kändes lantlivet, mitt ute på åkrarna, men med närheten till byn, som helt rätt säger Carolin.

Här verkar hon som formgivare och konstnär efter 5 års utbildning på Konstfack- textil och i våras öppnade hon "Textileriet" i Höganäs. I Viken finns Carolins familjebas. Carolins föräldrar flyttade till Viken för några år sedan och hennes bror bor på en gård i Hjälmskult.

Farföräldrarna Nisse och Bitten Mueller bodde i Viken (Bitten var barnbarn till konstnärsparet Carl och Karin Larsson). – Så visst har CL-gården präglat mig då vi spenderat många midsommrar uppe i Dalarna, säger Carolin. Framförallt att gården är ett livsverk och i mina ögon ett delat konstnärskap.

Carl målade och Karin inredde miljöerna. Karin vävde, broderade, gjorde barnens alla kläder, ritade möbler och använde sig av hantverkarna i bygden. Hon planerade och designade också trädgården. Hon födde ju även en massa barn som stod modell till många av tavlorna.

Just denna kavalkad av gränslös formgivning som bemästrades i alla möjliga material, former och sammanhang där inga titlar kring skapande bryddes. De var varken målare eller skulptörer, textildesigner eller inredare, de var kreativa och gjorde allt.

Det var ju den tiden, starkt influerad av William Morris och Arts and Crafts.

En anda som varit viktig för Carolin

– Denna anda och tecknandet har varit viktigt för mig. Jag kunde som barn sitta länge och titta på de

Sex år på Konstfack i Stockholm

Under åren 2008-2014 studerade Carolin på Konstfack. Ädellab, metall ädellab i tre år och textil i två år. Sedan blev det ett års paus från studierna då Signe, som nu är fem år, föddes.

Efter det tillbaka till Barcelona några år. 2015 föddes Signes lillasyster Dagmar. Med två små barn, kände familjen för att flytta till en lugnare miljö även om de älskade det kulturella utbudet och uppskattade den vackra storstaden mycket.

Flytten till Viken

När de var dags att återvända till Sverige kändes Viken lockande. Här fanns ju redan mormor och morfar samt Carolins bror.

– Det bästa med Viken och livet på landet är trädgården, havet, fasaner och de harar som ideligen syns utanför köksfönstret. Därtill alla de utflyktsmål som finns i närheten. Vi äter ofta söndagslunch ute och sticker gärna iväg till krukmakeriet i Mölle eller Holy Smoke Jag tror det är skänkt att småresa säger Carolin. Att hitta nya smultronställen eller loppisar!

Viken är så pittoreskt och hennes sambo Xavier fick känslan, när han första gången kom hit att byn är en hemlig pärla som inte alla känner till.

– Viken är den gulligaste byn jag vet, jag tycker det ser ut som i Pippi Långstrumps lilla stad, tillägger hon.

Bägge flickorna går på Vikens Montessori

Barnen, Signe och Dagmar trivs mycket bra i Viken och har nu gått på Vikens Montessori ett år. Enligt Carolin är det mycket tack vare att persona-

len på skolan som visat ett så stort engagemang.

– Det jag uppskattar mest kring den pedagogiken är den frihet och lust att lära genom lek som verkligen appliceras dagligen, säger Carolin och fortsätter. – Pedagogerna på Vikens Montessori är barnbegärade, alltså ser och förstår barnen, vilket gör att barnen lär sig utifrån sina förutsättningar och därmed ägnar sin tid åt det de tycker är roligt och är bra på.

Kärlek till textil och teckning

Carolin målar, renoverar möbler och skapar egna mönster till textilier.

– Metoden, processen och utforskandet är det viktiga i mitt uttryck snarare än det färdiga resultatet och det som driver mig, konstaterar Carolin. Inspirationen eller lusten att göra något är det jag drivs av.

Att undersöka vad som händer, snarare än att ha en färdig idé om vad något ska bli. Textilier är som ett andra skinn till kropp och rum – kommunicerar. Det går att göra så stora förändringar i ett rum med ett stycke tyg.

Just nu arbetar Carolin med en serie mönster som hon håller på att ta fram. Så småningom hoppas hon kunna hålla workshops på Textileriet i Höganäs. Textileriet som Carolin startade och öppnade i december 2017 ligger på Bruksgatan/Hultabogatan.

Här hittar man hennes textilier, prints, tavlor och inredning som också finns på nätet på adressen www.textileriet.se

Christer Johansson

Carolin i ateljén vid sidan av ett av sina aktuella konstverk.

FOTON: CHRISTER JOHANSSON

akvareller som vi alla känner till. Carl och Karin var absolut mina förebilder som liten. Jag är övertygad, och har även sett under min utbildning, att alla kan lära sig att teckna. Det gäller bara att öva upp ögat och få handens muskulatur tolka vad man ser.

Carl Larsson-gården, eller lilla Hyttånäs, drivs idag av Carl och Karins släktförening som bildades 1946. Carolin har, som många andra av hennes släktingar, varit guide på Sundborn.

– Det var ett trevligt sommarjobb och så bodde man även på gården och närde kärlek för platsen säger Carolin.

Under sin uppväxt bodde hon i Göteborg och vid 22 års ålder flyttade hon till Barcelona. Här både studerade och arbetade hon samt ställde då och då ut sina alster. Efter fyra månader i den spanska kuststaden träffade hon sin sambo Xavier.

form
flora &

TRÄDGÅRDSDESIGN

Cecilia Tidstrand
trädgårdsarkitekt

Vi matchar ditt vackra inre med ett vackert yttre.

info@formochfloraträdgard.se • 070-47 45 485 • www.formochfloraträdgard.se

V I K E N F E S T E N

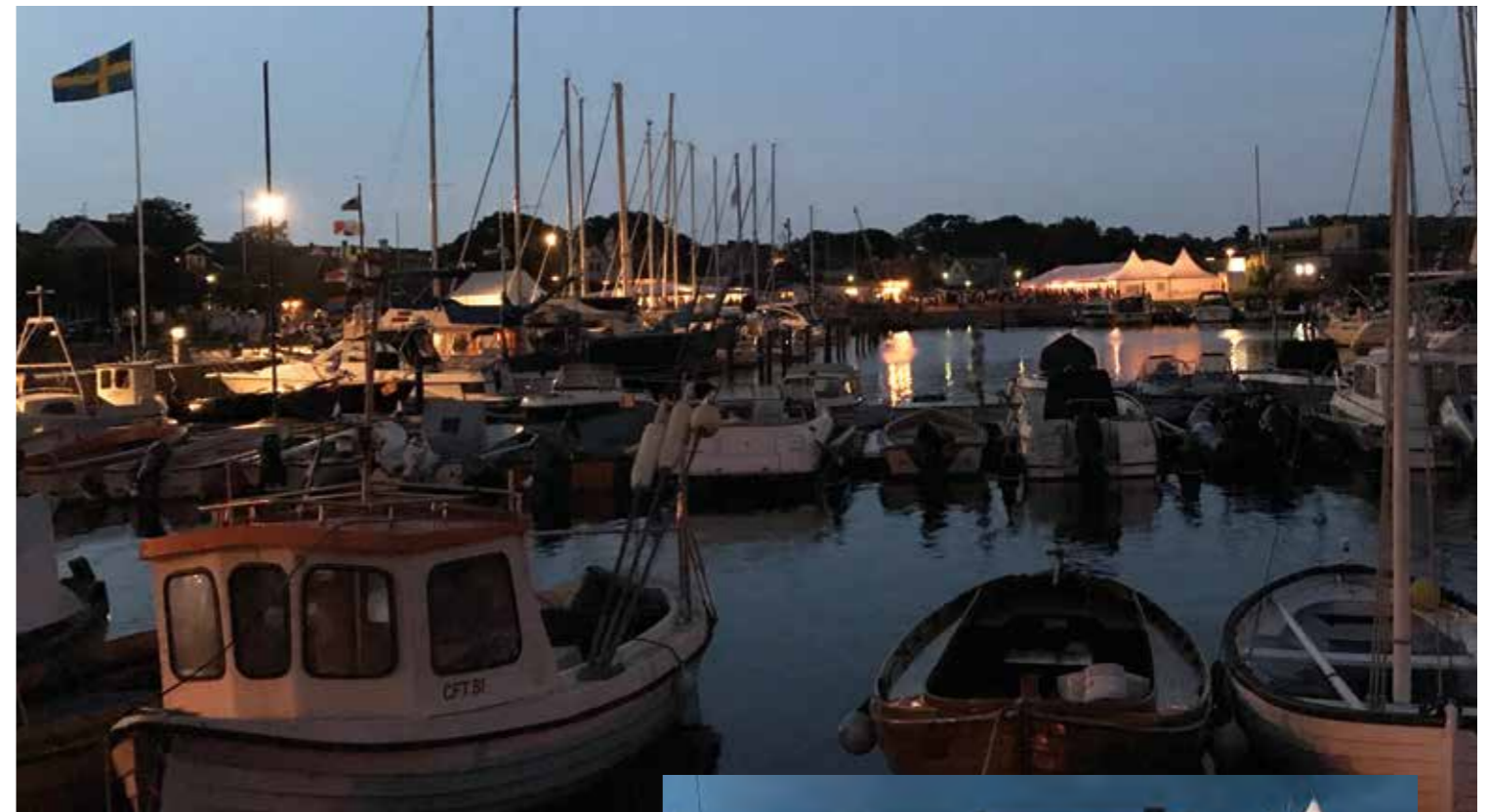
FOTO: LOTTA HÖRDIN, CHRISTER JOHANSSON

Årets Vikenfest fick en solig och varm inramning. Stämningen var på topp under de båda festdagarna. Lördagens hamnfest med marknad, mat, musik och maritim äventyr lockade många besökare. Hamnplan 9:s festtält blev pricken över i:et. En stor eloge till detta uppskattade och väl genomförda arrangemang.

Övre: Att pricka bollväggen var ett populärt nöje under lördagen. *Mitten:* Inte mindre än 185 personer gav sig ut på en tur med ribbåten. Ett arrangemang som Wikens Båtselskap höll i. *Undre:* På Hamnplanen lockade trollkarlen Jozima en ung publik.

Söndagen ägnades åt Vikens rika historia. Ett nytt inslag på Vikenfesten. Många besökte våra kulturskatter, och dagen blev lyckad tack vare de många ideella krafter som ställde upp. Den kulturhistoriska söndagen gav mersmak. Så visst blir det en Vikenfest nästa år också! **Sätt redan nu ett kryss i almanackan för den 27 och 28 juli 2019.**

Ovan: Linda Lundin från VKB:s styrelse bade bråda tider i föreningens marknadsstånd. *Övre vänster:* Ingen fest utan ett härligt gäng som sätter upp – och tar ned – marknadsstånden. Som vanligt skedde det under ledning av Lars Niwong. Här är det Carl Thorsson som jobbar på hög höjd. *Mitten och undre vänster:* Byaföreningens marknadsstånd var välbesökt, Leif Olsson, Louise Alexén, Lotta Hördin, Fredrik Hallgårde och Kjell Näslund sålde lotter och mycket annat.

Kvällsstämning i Vikens bamn. Festtältet spred ljus och glädje i natten. Och det lyste lockande från de ordinarie hamnrestaurangerna också – Hammkrogen, Barbord och Hamnplan 9. Regnet som föll framåt midnatt stoppade inte festandet. Men så var ju också varenda regndroppe välkommen denna varma sommar...

PAUL JÖNSKA GÅRDEN

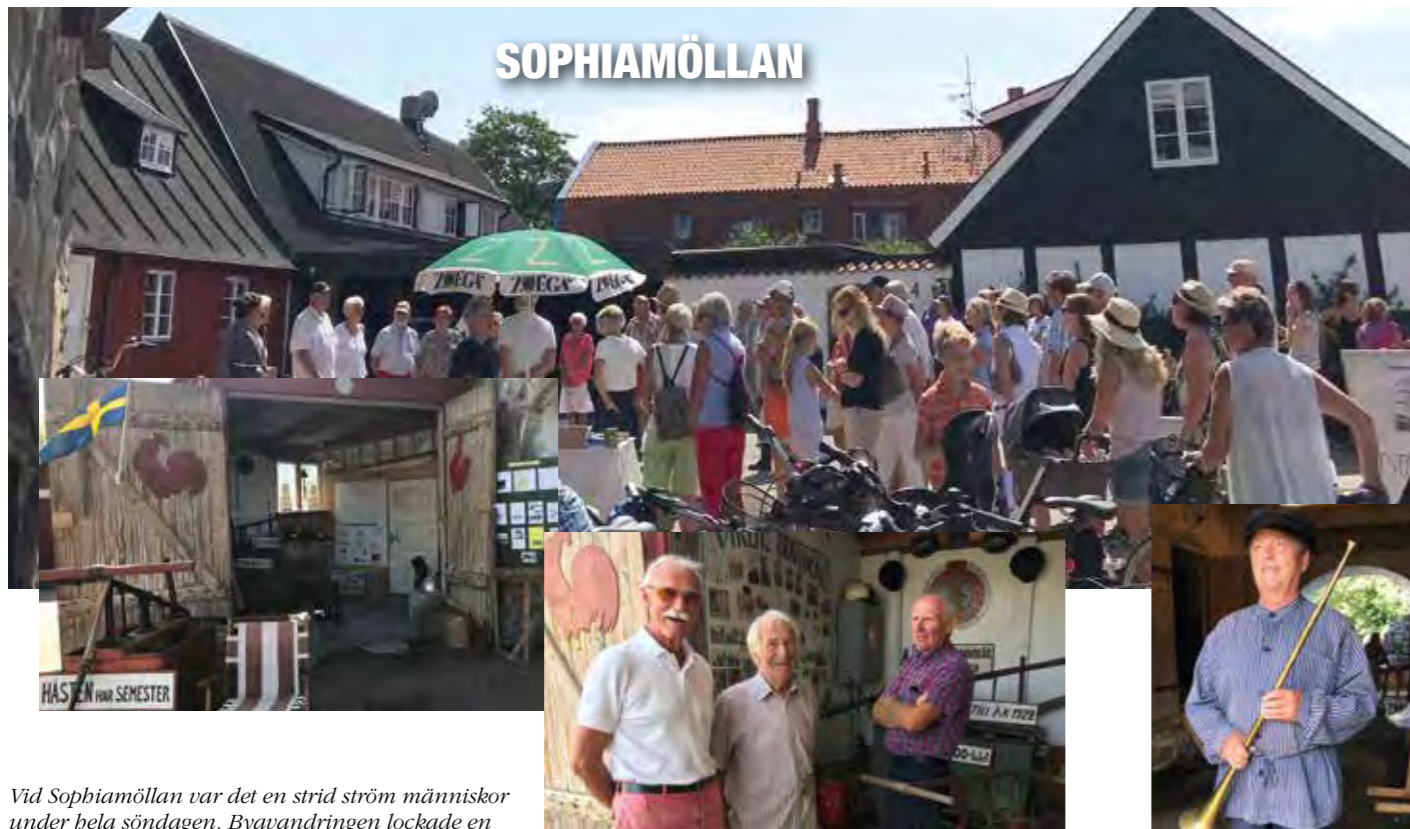
Inne i det gamla skepparhemmet Paul Jönska gården fick historien liv när det lästes ur dagböcker och andra berättelser från förr. Skådespelaren Bo G Andersson medverkade, här på bilden omgiven av Lena Jönsson och Kerstin Pålsson från Paul Jönska gården. Även Anita Lindfors, från Paul Jönska gården, läste för besökarna.

Ute på gården kunde barnen pyssla under ledning av Lena Ullman och Ulla Whiteborn. Viveca Ainetoft, till höger på bilden, visade trädgården. Totalt besökte 200 personer Paul Jönska gården under den Kulturhistoriska söndagen.

FOTO: LOTTJA HÖRDIN

KULTURSÖNDAGEN

SOPHIAMÖLLAN

Vid Sophiamöllan var det en strid ström människor under hela söndagen. Byavandringen lockade en rekordstor grupp – drygt 60 personer.

Vid möllan visades också brandkårssamlingen. Erik Engström, här flankerad av Rune Lindfors och sonen Bo Engström (båda brandmän), var en gång med i den frivilliga brandkår som fanns i Viken och som lades ned för i år 50 år sedan.

Vikens berömda byalur, som gett denna tidning sitt namn, var för dagen ute och luftade sig. Jan Pettersson blåste i luren. En gång i tiden gick lurblåsaren runt i byn, blåste i luren för att påkalla uppmärksamhet och förmedlade därefter lokala nybeter.

FOTO: LOTTJA HÖRDIN

GOLFKLUBBEN

Hickorygolfsen, Vikens unika golfbana och det vackra klubbhuset var förstas en given programpunkt på den kulturhistoriska söndagen. Anders Engström gav publiken en intressant föreläsning i golfhistoria. Iklädd tidsenliga kläder försatte han besökarna direkt i rätt stämning. Anders Engström, till vänster, tillsammans med Claes Kvist.

Till vänster: Hickoryspelarna Monica Andersson och Pelle Thomson deltog i uppvisningen.

FOTO: LOTTJA HÖRDIN

KYRKAN

Det blev en friluftsgudstjänst vid församlingshemmet i år också. Församlingen stod dessutom för en rad andra uppskattade inslag under den kulturhistoriska söndagen, som till exempel ett besök i Prästgårdsparken.

Vid två tillfällen under dagen visades kyrkans skatter. 50 personer kom till dessa visningar.

65 personer gick en guidad vandring på den gamla kyrkogården. Där fanns också en möjlighet att titta på den gamla likvagnen, som ställts upp för dagen.

FOTO: LOTTJA HÖRDIN

På sidan 33 kan du läsa om Sjöfartsmuseets arrangemang under Kultursöndagen.

När Viken fick oväntat besök

Av Stig Ewaldson

"Klärnska gården". Här låg Smitts smedja.

Året är 1749 och det är en tidig morgon mitt i sommaren. Solen skiner från klarblå himmel och den gamla fiskebyn har just vaknat till liv. En tupp gal och några gäss vankar kacklande ner mot sjön. I övrigt andas allt stillhet och ro tills en hästdragen vagn bryter tytnaden och skramlande byvägen fram håller vid gästgivaregården.

Den gamle bysmeden Olof Smith och hans yngre bror Swen, som just satt fyr på ässjan, tittar upp och ser hur en resklädd man kliver ur vagnen och efter honom en spenslig yngling.

En något sömndrucken, till synes rätt överraskad gästgivare kommer ut och hälsar det för honom obekanta sällskapet välkomna.

Man presenterar sig – arkiater Linné och assistenten studenten Söderberg. Vårdshusvärden Ingemansson bugar servilt, men han har som sagt egentligen ingen aning om vilka besökarna är. Han erbjuder genast både husrum och spis, men Linné avböjer och säger att de endast vill ha nya hästar för vidare färd. Detta eftersom de avtalat med herr von Kocken att besöka Krapperup om eftermiddagen.

– Det var värre det, säger Ingemansson, kliar sig i huvudet och upplyser resenären att eftersom man här mestadels färdas till sjöss äger man få hästar i byn. Några draghästar finns i varje fall inte att tillgå idag. Efter att ha rådfrågat smederna och ett par passerande nyfikna Vikenbor kan man emellertid lova att det nästa dag ska finnas draghjälper på plats. Det skulle kunna ordnas.

En något besviken Linné har förstas bara att acceptera läget och tar så in på det enkla gästgiveriet. Han har ju annars varit van vid, under sin resa här i Skåne, att tas emot av herrarna på de stora godsens. Allt har varit väl förberett och den berömda "arkiaterens" besök väl annonserat i förväg. Men alls icke så i Viken, vilken plats endast skulle passeras för byte till friska hästar.

Linné betämmer sig för att ta en paus i Viken

Linné är en stillsam man och har inte lätt för att bli upprörd och "kalmerar" sig därför snabbt. Lite trött är han förresten också av den långa och ansträngande resa han redan gjort och visst kan det vara skönt med en vilodag. En paus i det annars så späckade programmet. Tillsammans med studenten Söderberg slår man sig ner i "stuan" och beställer varsitt stopp dubbelöl, bröd och salt sill. Sillen här uppåt Kullen ska ju vara den bästa och fetaste i landet.

Efter måltiden sitter Linné tankfullt och suger på sin nya tobakspipa, den han fått av tullförvaltaren Mejer i Helsingborg. Mejer har en stor pipsamling och en av piporna fick Linné som gåva på sin vidare resa genom det skånska landskapet.

Men här duger det inte att sitta – vi måste ta oss en titt på byn, säger Linné. Med Söderberg i släptåg vandrar de ett stycke ner mot hamnen. När de passerat den trånga gången mellan gårdarna i backen

ner mot sjön möter de en ung man. Det är fiskaren och senare skepparen Lars Böös, som med sin familj bor på gården intill. Linné undrar om kanske Böös kan berätta lite om sin födelseby. Jodå, visst kan han det och så slår de följe.

Nere i hamnen ligger flera fiskejakter, en del uppdragna på land och andra förankrade i lä invid den långa stenbron, som löper efter den rätt grunda vikens norra sida. Det är inte så många som är ute och fiskar nu mitt i sommaren, säger Böös. Han berättar vidare att Viken är, så vitt han vet, den största fiskebyn i hela Kullabygden. Här finns 42 gårdar och torp. Vi är i alla fall lite mer än ett par hundra som bor här nu.

Linnés "Skånska Resa". Originalutgåva 1751.

Fisket är det väl lite si och så med här utanför nu för tiden, fortsätter Böös, så när det våras sätter vi segel och styr mot Jylland. Där är fångsterna goda, både av torsk, kolja och flatfisk. Men sillen fångar vi mest här. Sen saltar vi i tunnor och säljer. Böös pekar stolt ut sin egen fiskejakt och tillägger att han "bödar" och hänger sina garn till tork längst upp i backen ovan gården. Och sen, tillägger han, när det är "ålamörker" om hösten, då lägger vi ut rusor och fångar den fetaste ålen. Var och en fiskare har sina tilldelade gropar.

Besöket fortsätter in på de små gatorna

De fortsätter sin vandring upp i de krokiga "sträderna", som "Böösens" säger på sin breda dialekt. "Sträden" som skiljer tomterna åt. Varje gård har en liten kålgård invid husväggen, grönsaker och bikupor, och ofta en plats att hänga fiskegarnen på.

Husen är vitmenade, dvs. de är uppförda i korsvirke med lerkline i facken. Allt, såväl virket som kleneväggarna, är vittade och kalken till "limningen" får man från kalkbrott på danska sidan, berättar Böös vidare. Linné noterar allt han hör och han skriver senare i sin reseberättelse att "Folket bruka här mycket kalk såsom en oumgängelig nödvändighet till sina hus, att därmed vitlimma lerväggarna på det de ej måtte bortsköljas av regnet..."

De flesta små husen har halmtak fästade med sparrar men Linné ser även en del vasstak. Den vassten tar vi på "jutalyckan, på strandvallen nedanför kyrkogården, upplyser Böös.

Fina sniderier vid dörrarna imponerar på Linné

Linné noterar också att flera av gårdarna har fina sniderier, som han kallar "sirater" vid ingångarna. Böös säger att det är virke som vi samlar in från skepp som olyckligt strandar där ute vid "Svinbogarne". Han pekar ut mot Sundet, och visst, där ser man ett par skrov ligga vid grynnorna. En del vrakdelar som flyter i land tar vi till "illebrand" också.

Här är min farfars gamla gård, säger Böös. Han var byaman. Min farmor dog i pesten men året efter, sen han gift om sig, byggde han ut med ett nytt hus. Herr Linné kan själv se vad han ristade in bjälken över ingången. Där står: DETA HU BLFVPSATAFMIGINS GID MDCCXII DEN I (=Detta hus blev uppsatt av mig JNS GID 1712)

Kapellet vid kyrkogården gjorde honom häpen

Så kommer de fram till kyrkogården strax ovan stranden och Linné blev häpen över att där se ett så vackert tornföreställt kapell i korsvirke. Vällbyggt och med fint tegel i facken. Lite oväntat för honom i en så till synes enkel fiskeby. Omkring kapellet låg de gräsbevuxna gravkullarna tätt. Stora och många mindre. Som utbildad läkare visste Linné förstas att vart femte nyfött barn i vårt land aldrig uppnådde vuxen ålder. Smittkoppor och rödsot tog många liv. På de flesta gravarna fanns bara enkla svartmålade kors i ekträ. Linné kunde läsa "den dödes namn, boställe och när han døde". Böös sa att om söndagarna kommer prästen i Väsby ridande eller, om vägen var så pass farbar, i kärra, hit

Linnéskylt visar vägen till informationstavla. Placerad vid kvarteret för gamla gästgivaregården.

för att hålla predikan. Då begraver han och döper de som kommit till världen i veckan.

Förr, säger han, var man visst tvungen att ta sig den ofta usla "prästavägen" till Väsby för att begrava de sina. Men nu, säger dom, har vi haft gravplats här i väl snart hundra år.

Ett milt ljus strömmar in genom kapellets fönster och Linné skönjer den snidade gamla dopfunten skuren i ett stycke ur en ekstock och så den vackra altartavlan. Linné säger att han känner till den skicklige träsnidare Gustaf Kihlman från Borås som utfört arbetet. Och här inne, sa Böös, får hela församlingen plats.

Linné och Söderberg tackade för det de sett och fått veta

Nu var Linné nöjd med både det han fått se och det han fått veta så han tackade sin pratglada ciceron och drog sig tillsammans med Söderberg tillbaka till Gästgiveriet. Nu skulle han vila inför morgondagens strapatsrika färd på den sandiga vägen utefter sandbergen vid Swinabäckens gård. Vid resans mål skulle han tas väl emot av den väntande herr von Kocken på godset Krapperup, Och därmed säger vi i Viken – tack för det oväntade besöket – herr Linné.

Karta över Viken från mitten av 1700-talet med fiskare Lars Böös gård nr 35. Gästgiveriet nr 18. Smitts smedja nr 19.

Piprökande Linné i 40-årsåldern. Framställd av Jean-Eric Rebn.

Det finns saker jag varken kan eller vill hålla på med. Då ringer jag FemtioFemPlus 042-611 50 50

Vi på FemtioFemPlus hjälper dig gärna med hushållsna tjänster
Städning □ flyttstädning □ fönsterputs □ inköp
målning □ tapetsering □ snickeriarbete...och mycket mer

FemtioFemPlus Kullabygden Tel 042-611 50 50
E-post: kajsa@femtiofem.se
www.femtiofem.se

Skolan tar form

I början av oktober träffar jag en glad och uppenbart nöjd projektledare för skolbyggnaden. Daniel Svanberg återkommer flera gånger till hur fin skolan kommer att bli.

Vi ser nu exteriören med ett vackert tegel som ger ett ljus och fräscht intryck. Stora glasytor skvallrar om en ljus och öppen interiör.

På plan ett, som kommer att överlämnas i april, kommer det att finnas administration, bibliotek, slöjdsalar, personalrum samt tillagningskök.

Köket kommer att bli helt nytt med helt ny maskinell utrustning. Hoppas kommunen kommer att satsa mer på skolmaten framöver och inte hamna i botten jämfört med övriga Skånes kommuner! Förutom mat till Vikenenheten kommer man också att leverera till förskolorna.

Inom parentes sagt så har detaljplanen tagits för att möjliggöra byggnationen av förskolan på Backalyckan. Anbud och pris ska vara klart innan jul.

Ljusa bildsalar

På plan två kommer det att finnas NO-salar samt bildsal. Det stora fönstret ut mot Prästavägen ger bildsalen ett mycket ljus och spännande utseende.

Den första delen kommer skolan att flytta in i under maj nästa år (2019). Under sommaren kommer provisoriska omlämningsrum med duschar att ställas upp längs med Bokvägen under tiden som gymnastiksalen renoveras.

Bokvägen kommer att byggas om med fartreducerande konstruktioner för att skapa säker skolväg. Vi hoppas att detta också kommer att innebära att mopederna som idag är ett orosmoln, får hinder så att farten reduceras avsevärt. Träd kommer att planteras längs vägen för att mjuka upp byggnaderna.

Cykelvägarna kommer att finnas kvar

Till glädje för många så kommer inte Bokvägen att öppnas upp i öst-västlig riktning. Däremot kommer cykelvägarna att behållas i området. Vidare kom-

mer en ny angöring, skild från Prästavägen, att byggas längs Prästavägen för att på ett säkert sätt kunna släppa av de barn som behöver skjuts.

Plats för massor av aktiviteter utomhus

Utemiljön ser mycket genomtänkt ut och innehåller många aktivitetsytor, inklusive en amfiscen norr om skolbyggnaden och en multiarena.

En fråga, som dök upp vid Vikenskolans föräldraförenings politikerhearing, var om skolan är rätt dimensionerad för kommande inflyttningar. Daniel lugnar och säger att skolan är byggd för knappt 800 elever, med möjlighet att bygga ut till drygt 1000 elever.

Daniel säger också att allt går enligt plan och att skolan ska stå klar inom utsatt tid, vt 2021. Vissa arbeten med utemiljön kommer att fortsätta.

Utmaningarna framöver som gäller för såväl entreprenörer som verksamheten är den fortsatta rivningen, bullret samt flytten och uppstarten i de nya lokalerna under pågående skolverksamhet.

Byggområdet är absolut ingen lekplats

Slutligen påpekar Daniel åter vikten av att prata med barn och unga att inte befinna sig inom byggområdet. Elever har varit uppe i kranen och klättrat. De har också varit inne i byggnaden. Allt detta är mycket farligt då det sticker upp armeringsjärn som man lätt kan snubbla på och i värsta fall bli spetsad på.

I nästa nummer av Byaluren kommer vi att kunna visa bilder från interiören. Det ska bli oerhört spännande att se. Här ovan får vi nöja oss med en av illustrationerna inför byggstarten 2016

Det vi också kommer att se växa fram är ett stengärde som markerar den flersekkel gamla Prästavägen. Detta stengärde blottades i samband med markarbetena i den västra delen av skolområdet.

Pehr Frykhammar

VIKENS VILDA KUST!

De två bilderna nedan, tagna av Olof Engvall alldeles innan Byaluren gick till tryck, leder till rubriken ovan – häftigt är bara förnamnet.

Ett självklart val - i Kullabygden och Helsingborg

Vi bor, lever och arbetar i Kullabygden. Det har gjort oss till ett självklart val för dig som ska köpa eller sälja en bostad här. Ett lika självklart val har det varit för oss att välkomna Sandra Länsberg till vårt team och bredda vår kompetens till att också omfatta Helsingborgsregionen. Sandra har lång erfarenhet som mäklare i Helsingborg och har driv, empati och affärsmannaskap som passar oss. Varmt välkommen att kontakta oss så hjälper vi dig att göra din bästa affär – i Kullabygden och Helsingborg!

Fastighetsmäklare Ulrika Skyvell, Rickard Länsberg och Sandra Länsberg

LÄNSBERGS
Leva och bo i Kullabygden

Köpmansgatan 1 A | 263 38 Höganäs
Tel 042-33 08 09 | info@lansbergs.se

www.lansbergs.se

Nu ger vi oss av!

FOTO: PETER HELPERIN

Torsdagen den 1 november ska 63 niondeklassare från Viken, tillsammans med åtta föräldrar, ge sig av på den så viktiga toleransresan.

Tillsammans ska vi med buss ta oss ner till Polen där vi ska besöka koncentrationslägret Auschwitz för att ta del av de avskvärda historiska händelser som utspelade sig där.

Det kommer att bli en känslomässigt tuff resa där ungdomarna utsätts för intryck som förhoppningsvis väcker tankar och funderingar att bära med sig resten av livet, helt enkelt en betydelsefull resa.

Tidigare avsatte kommunen pengar för toleransresor men för ett par år sedan drogs det ekonomiska bidraget in vilket lett fram till att många niondeklassare i Viken har fått avstå från att genomföra resan.

Intresset för toleransresan för årets niondeklassare i Viken var dock så stort att de tillsammans med föräldrarna bestämde sig för att på samla in pengar för att kunna genomföra den under höstlovet.

Massor av olika insatser

Sedan vintern 2017 har ungdomarna pantat burkar, delat ut flygblad, sålt rabathäften och gjort en rad andra aktiviteter som genererat pengar till projektet. En styrgrupp, bestående av föräldrar till eleverna, har arbetat med att planera resan och söka ekonomiska bidrag från olika föreningar i Viken, och nu kan vi stolt berätta att vi är i mål.

Tack till alla som hjälpt oss!

Med denna artikel vill Vikens niondeklassare och deras föräldrar passa på att tacka alla som bidragit till att årets toleransresa blev av.

Vi vill rikta ett speciellt tack till tre föreningar som bidragit ekonomiskt.

- **Tack** Vikens IK för det ekonomiska bidraget vi fick efter att eleverna delat ut flygblad inför den årliga loppisen på Vikvalla.
- **Tack** till Byaföreningen för det ekonomiska bidraget eleverna fick efter att de städade stranden från Vikens hamn i söder till golfbanans slut i norr.
- **Tack** till Församlingrådet för ert generösa ekonomiska bidrag.

Som motprestation kommer eleverna att vara med i en gudstjänst i Vikens kyrka söndagen den 18 november klockan 11.00. Eleverna kommer att visa bildspel och berätta om sina upplevelser från resan, detta kommer att ske under ett samtal som leds av Eva Gullmo, präst i Vikens församling.

För de som inte har möjlighet att delta i gudstjänsten kommer några av ungdomarnas bilder och tankar från resan finnas med i ett reportage i det kommande värnumret av Byaluren.

Peter Helperin
DEL AV STYRGRUPPEN

Sjöfartsmuseets utställning 2018

FOTO: CHRISTER JOHANSSON

Ovan från vänster: Kenny Reinhold, ordförande för SEKO Sjöfolk. Carl-Johan Hagman, Stena Rederi. Lars Reuter, ordförande Vikens Sjöfartsmuseum. Nedan: Två bilder från själva utställningen.

Årets utställning på Vikens Sjöfartsmuseum invigdes den 30 juni av Carl-Johan Hagman, Stena Rederi och Kenny Reinhold, ordförande i SEKO Sjöfolk.

Tema var i år Mercy Ships - en internationell hjälporganisation som bedriver avancerad sjukvård längs Afrikas kuster. 75 procent av världens befolkning bor i eller i närheten av en hamnstad.

Genom att använda sig av ett fartyg när Mercy Ships många behovande runt Afrikas kuster. Om bord på fartyget Africa Mercy finns operationsalar, röntgen, laboratorier, tandläkarmottagning etc. Mer om verksamheten kan man läsa i årets värnummer av Byaluren.

Mercy Ships grundades 1978. De senaste tolv åren har Mercy Ships haft fartyget Africa Mercy. Fartyget byggdes 1980 i Helsingör som tåg färjan Dronning Ingrid. Fram till 1997 seglade hon över Stora Bält med järnvägståg. När bron öppnades såldes färjan till Mercy Ships. Färjan byggdes om till sjukhusfartyg i England och blev klar 2006.

2019 får Mercy Ships ett helt nytt fartyg.

Det nya fartyget som kommer att heta Global Mercy byggs för närvarande på kinesiskt varv i Guangzhou. Det blir ett betydligt större fartyg än Africa Mercy. Genom att från början designa fartyget för sitt ändamål kommer verksamheten att bli ännu mer effektiv.

På utställningen i Vikens Sjöfartsmuseum visades bland annat en stor modell av Global Mercy. Vidare visades bilder och filmer från verksamheten ombord.

Mercy Ships verksamhet bygger helt på insamlade bidrag och besättningsmedlemmar som arbetar gratis. Vikens Sjöfartsmuseum ville därför genom utställningen öka kunskapen om Mercy Ships angelägna och effektiva hjälpverksamhet. Mercy Ships kommer med hopp och läkedom!

Gå gärna in på <http://mercyships.se> och läs mer om Mercy Ships verksamhet.

C.J Jargenius

SAVE THE DATE FREDAG 8 FEBRUARI 2019

Fest på Bäcka

Mingel, mat från Hamnplan9, liveband & dans!

Medlemmar i VFF kommer att få en VIP-inbjudan med förtur till biljettköp. Därefter är alla välkomna att boka sin biljett*! Mer info kommer när det närmar sig...

* Begränsat antal.

Vikens företagarförening för handel och företagsamhet

Vikenguiden

Som medlem är du & ditt företag alltid med i företagsöversikten i Vikenguiden samt på VFF's hemsida.

Vill du synas lite extra finns det möjlighet för dig som medlem att annonsera i Vikenguiden. Vill du vara med 2019? Bli medlem redan idag!

Att bli medlem

Du är välkommen att bli medlem i Vikens företagarförening om du har din verksamhet i Viken, om du bor i Viken och har företag på annan ort eller om du helt enkelt har en produkt/tjänst som kan vara till glädje för andra företagare eller boende i Viken.

Vikens företagarförening är en ideell förening som uppmanar och stöttar företag & handel i Viken samt bjuder in till möten företagare emellan.

Möten mellan företagare

Vi bjuder in till luncher, möten med föreläsningar och ibland även lite större event. En chans för dig att träffa andra företagare under trevliga former.

Dagens lunch för endast 50:-. Resterande bjuder VFF på.

Gemensamma reklamutskick

Effektiv och väldigt ekonomisk marknadsföring - delvis sponsrad av Vikens företagarförening. Även specialpris på framtagning av annons. Syns man finns man! Info om nästa utskick finns på vår hemsida.

vikensforetagarförening.se

Vikenguiden (1 ggr/år) & reklamutskicken (2 ggr/år) delas alltid ut i Lerberget, Viken, Domsten & Hittarp.

Vädjan om hjälp för ungdomar i nöd

Gruppen i "Välkommen till Viken" med ledare vid ett besök på Kungsbygget 2017.

Hösten 2015, i den stora flyktingvågen, startades "Välkommen till Viken". Ett femtiotal eldsjälar engagerade sig i ungdomarnas fortsatta öde. Stora insatser gjordes av volontärer i Viken och Kullabygden för att ge ungdomarna ett varmt välkomnande och för att bidra till att integrera dem i vårt samhälle. Men nu blåser åter bistra vindar och frivilligorganisationer vädjar om stöd och engagemang för ungdomar som till och med saknar tak över huvudet.

Välkommen till Viken, som idag har "gått upp i" Välkommen till Kullabygden, gjorde stora ansträngningar under flera år för ensamkommande från Afghanistan. Många öppnade sina hem för dessa unga människor som kom med fruktansvärda upplevelser från hemlandet och en fasansfull flykt genom Europa. Höganäs kommun öppnade några HVB-hem, däribland i Viken. Politikerna ställde sig välvilliga och talade varmt om integration. VtV anordnade mängder av gemensamma träffor och utflykter, bedrev olika idrotter så som tennis, fotboll och bowling, samt ordnade läxhjälp för dem som ville. HVB-hemmet i Viken blev kommunens lugnaste boende för ensamkommande och VtV hyllades.

Stängda dörrar

Men tidens anda ville annorlunda, det politiska klimatet som växte mot en integrering, påverkade politiker och människor. Från den "öppna famnen" blev det stängda dörrar. Många ungdomar skrevs upp i

ålder av migrationsverket. Så blev de plötsligt 18 år, vuxna och utslängda från hemmen utan hjälp.

HVB hemmen stängdes snabbt, den enda trygga punkten var skolan i Höganäs (Kullagymnasiet) med dess fantastiska lärare.

Familjer öppnade sina hem – utan ersättning

Familjer ställde upp, ibland med två platser utan ersättning, vilket naturligtvis är ekonomiskt ohållbart i längden. Ungdomarna fick en tidsfrist för att vara kvar i skolan och hos vänner. En liten skara tappra (envisa) människor förstod att nu var det tid att omorganisera sig och startade Välkommen till Kullabygden, man anslöt organisationer som Röda Korset, Rädda Barnen och Svenska Kyrkan. Alla med samma mål, hjälpa och stötta människor i nöd.

Samtalen med kommunala politiker gav inget, de från staten öronmärkte pengarna (tillfälligt kommunbidrag) 1 357 876 kr behöll kommunen.

Alla dessa barn/ungdomar går i kommunens skola, trivs här och har etablerat sig här med vänner. Det bryr de sig inte om. Men deras verklighet är minst sagt oviss. De flyttas fram och tillbaka månadsvis på olika boenden, de är inte fullt utredda av migrationsverket och väntar på att få besked.

De flesta av ungdomarna är helt fantastiska, har snabbt lärt sig svenska och studerar flitigt för att i framtiden göra rätt för sig i det svenska samhället. Men nu står vintern för dörren och upp till åtta ungdomar har ingen stans att bo eller ta vägen.

SNÄLLA HJÄLP OSS -

Fortsätt stöd ensamkommande ungdomar. Ditt bidrag kan skickas till Rädda Barnens lokalavdelning Höganäs
Bankkonto 8214-9 9832451554
Swish 123 209 31 69
Märk bidraget "Ensamkommande I Höganäs"

Bakom uppropet står Välkommen till Kullabygden, Rädda Barnen, Röda Korset och Svenska Kyrkan.

Rose-Marie Meijer

största delen av skötseln, och har ansvaret för tillsyn av den under badsäsongen. Fritidens brygga ägs och sköts av kommunen. Gränsa brygga är Hamnföreningens ansvar.

Föreningens badhytter är glädjande nog mycket populära. I oktober stod 46 personer i kö för kommande säsonger.

Vill du hyra badhytt i Viken?

För dig som funderar på att anmäla intresse för att hyra badhytt gäller följande:

- Medlemskap i VKB berättigar till en plats i kön.
 - Åretruntboende har förtur.
 - Badhyttsavgift 1500 kr/säsong.
 - Säsong 1/5-1/10.
 - Hyran ska vara betald senast den 1/4 varefter nycklarna hämtas från 1/5.
 - Bankgironummer 5705-4108.
 - OBS! Vid betalning ange namn och att det gäller avgift för badhytt.
 - Hyrestiden är två säsonger. Hyresgästen är välkommen med en ny intresseanmälan efter hyrestidens slut.
 - Nycklar ska återlämnas senast den 1/10.
 - Intresseanmälan kan göras skriftligt till VKB, Box 108, 263 03 Viken, eller till info@byaforening.se.
- Anmälan kan också göras på VKB:s hemsida, vikensbyaforening.se, under Badhytter/bryggor.

Lotta Hördin, Kay Winqvist

SVEDA i Viken leder flygen rätt

Kanske har du någon gång undrat vad den vita "sockertoppen" som står ute på fältet strax norr om Viken är till för? Byaluren nosade upp svaret med hjälp av piloten Hans Osvalds som till vardags är Senior Captain på Swiss International Airlines.

– Det är en så kallad VOR-station som vi piloter använder oss av när vi navigerar i luften berättar han.

Den skickar ut radiosignaler i alla riktningar och våra instrument ombord kan avkoda signalerna så att vi vet var i förhållande till stationen vi befinner oss. Om man tar in signaler från två stationer kan man med hjälp av krysspejling få fram en exakt position där man är. Det finns även VOR-stationer som är utrustade med en avståndssignal som kallas för DME, vilket den i Viken har, och då behöver man bara en station för att kunna få fram en position eftersom man vet både riktning och avstånd till VOR/DME-stationen.

Standard inom flygnavigation sedan 1946

– Det finns idag ca 3 000 VOR-stationer runt om i världen och det har sedan systemet infördes 1946 varit standarden inom flygnavigation, fortsätter Hans. Men fler och fler tas ur bruk i takt med att de åldras samtidigt som GPS navigationen har blivit mycket mer precis. Numer är de allra flesta flygplan, även

mindre sportflygplan, utrustade med GPS-system så VOR-stationerna har blivit mer av en back-up.

På så sätt kan vi, om inte navigationsutrustningen automatiskt identifierar stationen, vara säkra på att vi tar in signalen från rätt station. Ibland kan bokstavs-beteckningarna få en liten lustig betydelse beroende på hur man läser ut namnen. Från flygplatsen i San Fransisco finns en flygväg som går över punkterna KYNGG – CARLS – SNTNA. Läser radarkontrollanten ut det lite snabbt så får man ofta veta att man får lämna flygplatsområdet via King Carlos Santana.

Identifieringssignal i morsekod

De flesta navigationspunkter för luftfarten har ett namn som består av fem bokstäver. Just den utanför Viken kallas på "flygspråk" för SVEDA och har även den kortare beteckningen SVD. Om man har en radiomottagare som kan ta emot frekvensen 116.2 MHz, så kan man höra hur stationen sänder ut sin identifieringssignal i morsekod.

Intervjuad av Olof Engvall

Vilken badsommars!

Sommaren blev lång och varm och inbjöd till många bad. Det är nu vi kan njuta av minnena från de ljuva morgondoppen, de svalkande simturererna under dagen och de magiska kvällsbaderna.

Badhytterna utnyttjades mer än normalt. Badstolen för rörelsehindrade vid Lisas brygga användes vid mer än 50 tillfällen, vilket är glädjande. Det innebär att den under badsäsongen nyttjats så gott som varje dag.

Vädret var också skonsamt mot bryggorna. Inga stormar slog sönder dem och det samlades inte heller en massa tång. Det blottades till och med en hel del sand på de i vanliga fall steniga strandkanterna.

Vi har noterat att delar av ledstängen vid Stenbryggan varit något lös. Vi kommer i god tid innan nästa badsäsong se till att den skruvas fast ordentligt, liksom att vi ska göra nya infästningar för stegen.

Byaföreningen äger och sköter Stenbryggan. Föreningen äger Lisas brygga men kommunen står för

Ring eller maila om du vill ha blommor inför helgerna eller andra högtider som bröllop eller begravning.

0702-87 13 83

cecilia@flowersforfriday.se

Instagram: flowersforfriday.se

FLOWERS
FOR
FRIDAY.SE

Eva Gullmo – ny präst i Viken

Frivillig- arbete i kyrkan

Vem är du, Eva? Hur kommer det sig att du nu börjar som präst i Viken?

– Jag är 53 år och kommer från Helsingborg. Jag bor med min man Mats och vår dotter Johanna i Domsten. Det är 25 år sedan som jag prästvigdes i Lunds Domkyrka av KG Hammar.

Jag har tidigare tjänstgjort som församlingspräst i Kullabygden – främst i Allerums församling, hela 17 år! De senaste 5 åren har jag varit präst i Båstad och vackra Bjäre. Men det blev drygt att köra 12 mil om dagen så när tjänsten i Viken blev ledig var jag snabb att söka!

Dessutom tycker jag om att arbeta som präst i min närmiljö. Jag tycker om att bygga relationer och lära känna människor.

Vad har du för målsättning som präst i Viken?

– I Viken ligger kyrkan och församlingslokalerna mitt i byn och jag hoppas att kyrkan skall vara en naturlig del av livet i Viken.

Jag hoppas också att våra gudstjänster skall kännas angelägna med ett aktuellt tilltal och en möjlighet till reflektion och vila. Vi behöver sådana tillfällen och kyrkorummet är en fantastisk tillgång! Likaså musiklivet här!

Jag hoppas att tillsammans med övriga arbetslag kunna skapa goda mötesplatser i vardagen där vi kan dela tro och liv i samtal, i konfirmandundervisningen och vid möten inför dop, vigslar, begravningar.

Min roll som präst och kyrkans uppgift är ju att ge redskap för att tolka livet utifrån vår kristna tro.

Vilket är ditt bästa minne som präst?

– Oj, det är många fina minnen... men det gemensamma är väl när jag ser och känner att vi delar något stort och heligt... det kan vara i en gudstjänst, vid ett dop när jag ser hur det berör föräldrarna... eller när jag delar sorgen med någon.

Sedan är det en särskild upplevelse att möta barn och unga och ibland få uppleva att de anar vad det hela handlar om! Då blir jag glad och tacksam!

Efter 25 år som präst träffar jag nu många av mina "gamla" konfirmander som vigselpar och dopföräldrar och det känns stort att få möta dem igen och dela livets högtider med dem.

Hur känns det att ta vid efter Stina?

– Det känns bara bra. Vi känner varandra sedan tidigare. Jag tror att vi är ganska olika både till person och i vårt arbete men jag är säker på att vi har samma kärlek till tjänsten och kyrkan och det är det viktiga.

Stina finns ju kvar – men nu som kyrkoherde. Jag hoppas på ett gott samarbete i hela Kulla pastorat. En utmaning men också en möjlighet.

Sofia Walka
INTERVJUARE

I Vikens församling finns det en aktiv BESÖKS-GRUPP som gör ett ovärderligt arbete för våra äldre i byn. Varje måndag hjälps gruppen åt att gå ut med de äldre på promenad från vårt serviceboende, Vikhaga.

Gruppen träffas en måndagseftermiddag i månaden för god gemenskap och planering. Vissa i gruppen gör också besök hos äldre som behöver en vän eller en extra utsträckt hand ibland. Vi behövs av många och därför skulle vi behöva dig.

Skulle du tycka att detta låter trevligt och du har lite tid över så är du varmt välkommen att vara med i Besöksgruppen.

Vill du vara med eller har du frågor,
ring eller maila diakon Annika. 070-2608299,
annika.erlandsson.olshov@svenskakyrkan.se

Torsdagen 13 december 17.30 och 19.00

LUCIA I KYRKAN

Det är en tradition sedan flera år att kyrkans körer; Miniorkören, Young Singers och Young Voices, ger två luciakonserter. Medverkar gör dessutom musikerna Jeanette Eriksson och Johannes Jacobsson på fiol samt Per Knagg på kontrabas. Konserterna ges torsdagen 13 december 17.30 och 19.00 och det serveras glögg mellan konserterna. Varmt välkomna!

Söndagen 16 december kl 19 Vikens kyrka

JULKONSERT

Vi sjunger in julen
Vikens vokalensemble
Kulla Brass

KULTURDAGEN

Mitt i högsommaren, i samband med Viken-Festen, genomfördes byns första (men inte sista) Kulturdag.

Kyrkans dag startade med friluftsgudstjänst i trädgården. Därefter fanns möjlighet till guidad tur i Prästgårdsparken, visning av kyrkans skatter samt guidad vandring på gamla kyrkogården.

Uppslutningen var stor på alla stationer och så även uppskattningen. Särskilt spännande var det att lyssna på allas tillägg till berättelserna kring olika människoöden som lyftes fram på kyrkogårdsvandringen där även den gamla likvagnen visades upp.

Vi ser fram emot kommande års kulturdag. Har du något särskilt önskemål om innehåll för kyrkans del? Kontakta i så fall någon av de förtroendevalda i församlingsrådet!

Sofia Walka och Ylva Johansson

LAUDATE

Laudate är en fyrstäm- mig kör som sjunger både klassisk kyrkomusik och nutida tongångar. I jul bjuder Laudate in till **Trettondagskoncert**, söndagen den 6/1 i Väsby kyrka kl. 17 och i Vikens kyrka kl. 19.

Laudate repeterar tisdagar kl. 19-21 i Kyrkstugan i Viken och tar gärna emot nya medlemmar

Är du intresserad så är du välkommen att kontakta Matilda Nordberg, körledare. 070-691 33 51, matilda.nordberg@svenskakyrkan.se. Eller Karin Johansson, organist i Kulla pastorat 070-6912920.

Kyrkis

Välkommen till en öppen träff för de allra minsta med föräldrar. Vi möts helgfria måndagar och onsdagar kl 9.00 – 11.00 i Kyrkstugan.

Vi hinner fika, pyssla och sjunga och prata om stort och smått!
Mia och Annika.

Stilla Mässa i Skeppet

Varje torsdag kl 18.00 – 18.30 samlas vi till en enkel gudstjänst med plats för tystnad, ett bibelord och reflektion. Vi delar bröd och vin med varandra i Nattvarden.

Välkommen till en stunds vila mitt i vardagsbruset.

OBS!!!

Besök gärna vår uppdaterade Hemsida för aktuella tider och verksamheter!
www.kullapastorat.se

Svenska kyrkan
VIKENS FÖRSAMLING

Kanske är Sophiamöllan Vikens enskilt största "kulturskatt". Åtminstone är det den mest resliga Vikensiluetten och därtill är den mycket hyllad sådan.

Här summerar Sophiamöllans ordförande Robert Johansson sommaren som gick. En sommar som dessvärre avslöjade en sorglig nyhet. Sophiamöllan står snart utan vingar!

Vi kan i stort summera ett gott resultat av sommarens aktiviteter. Tyvärr lite färre besökare än i fjol som jag kan tillskriva den extremt varma sommaren som lockade till stranden. Däremot ett bättre resultat vad gäller frivilliga bidrag, lotteri och försäljning av mjöl än något tidigare år. Trots fritt inträde så har vi fått många frivilliga bidrag från besökare vilket vi är mycket tacksamma för och tar som ett tecken på att besöken varit givande.

Även den viktiga uthyrningen av samlingslokalen har bidragit en hel del till det goda resultatet.

Möllan hölls öppen varje dag under sex veckor med hjälp av sommararbetande ungdomar som visade möllan för 1.100 besökare från ett stort antal länder. Att kommunen har gett oss möjlighet att förfoga över fyra ungdomar under sommaren har varit positivt både för oss, ungdomarna och besöksnäringen.

Ölandsvete och möllekurs

I år malde vi för första gången Ölandsvete, vilket uppskattades av surdegsbagare. Det är en gammal sort som har sämre avkastning men bra bakegenskaper. Dessutom är denna sort av vete mindre känslig för torka, en viktig egenskap i den torra sommaren.

Tillsammans med Föreningen Skånska Möllor höll vi en "möllekurs" den 14 juli för skapa intresse för att lära sig att köra en mölla. Tyvärr ingen stor uppslutning från Vikenbor men det skapade ett utbyte med andra möllor i trakten. Vi är därför fortfarande intresserade att locka till oss flera medarbetare som vill aktivt delta i arbetet med att hålla möllan i drift.

Sommarens tunga nyhet

Tyvärr har vi inte bara goda nyheter. Många Vikenbor har kunnat konstatera att vingarna nu ser lite "tandlösa" ut. På varje vinge saknas den tionde ribban i häckverket räknat utifrån vingspetsen. Detta har följande bakgrund: I samband med "påsegling" av en vinge knäcktes några ribbor i häckverket och det uppdagades att de var ruttna vid infästningen i balken. Vi har gjort en undersökning av alla fyra vingarna och ser att rötan kommer från vingbalken. Tidigt i somras fick vi ännu en indikering om röta i just denna vingbalk vilket nu bekräftats genom att inspektera balkarna genom hålen för de nu borttagna ribborna. Det inte är möjligt att reparera vingarna utan man måste byta ut samtliga. Det är dessutom så illa att experter anser att minst en måste demonteras före vinterstormarna för att inte riskera att brytas av, falla ner och ställa till ytterligare skador.

En stor investering väntar

Att byta båda vingarna är en mycket stor investering som Stiftelsen Sophiamöllan inte kan klara av, annat än kanske kostnaden för demonteringen av de gamla vingarna. Vi kommer att undersöka alla sätt att söka bidrag från myndigheter, sponsorer och via frivilliga bidrag från Vikenborna.

Leveranstiden för möllevingar är två-tre år och tyvärr kommer då det nu så uppskattade landmärket i Viken att stå utan vingar en tid framöver.

I kontakter med Föreningen Skånska Möllor, leverantörer samt andra föreningar i Skåne har vi försökt analysera anledningen till den förhållandevis korta livslängden på de befintliga vingarna för att kunna förebygga liknande problem med de nya vingarna.

Styrelsen för Sophiamöllan tycker att det är mycket olyckligt att behöva komma med dessa besked men är fast beslutna att göra allt för att byn skall få tillbaka profilen av möllan med fungerande vingar.

Robert Johansson
ORDFÖRANDE

Kultursöndag på Sjöfartsmuseet

Båda dagarna hade vi bissat flaggspel på flaggstängen framför Eriksborg.

Antalet besökare på Vikens Sjöfartsmuseum under Vikenfesten lördagen 28 juli varierade kraftigt över dagen. Tidvis var det tomt, tidvis fullt. Kanske var det drygt ett hundra personer över dagen, och flera var små barn.

Det var många som var mycket intresserade av Mercy Ships, och flera som satte sig ner och tittade på filmerna. Det var något som engagerade många. Flera skrev på Mercy Ships blankett för framtida information om dess verksamhet.

Mot slutet av dagen blev det så många som kom så vi kunde inte stänga kl 16:00 som tänkt. Inte förrän vid femtiden avtog det hela och vi kunde låsa museet.

Beträffande den 29:e, Kulturdagen, kom inte lika mycket folk men ändå uppskattningsvis mellan 40 - 50 person. Eriksborg bemannades av Lars Löfberg precis som dagen innan, men tidvis även av Hans Arne Tellström och hans pappa Bengt som var den som en gång i tiden såg till att införskaffa kommandobryggan. Enligt Lars Löfgren var det ett 30-tal besökare på Eriksborg.

För många besökare var det mycket uppskattat då de har sett Eriksborg men aldrig varit innanför dörrarna.

Lars Reuter

Bengt Tellström och Lars Löfberg guidar i Eriksborg

Kaptenshytten i Eriksborg med framlagda loggböcker.

Arkiv om mat i Viken

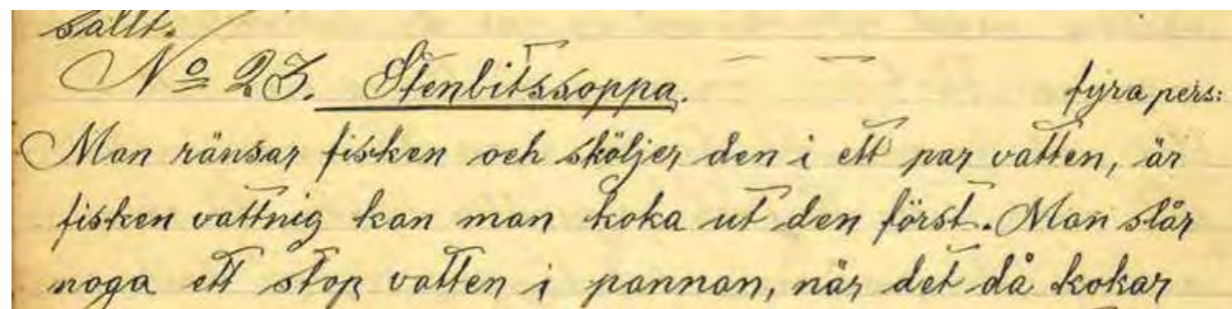
Vikenarkivet har i höst startat en studiecirkel kring mat- och måltidstraditioner i Viken.

Cirkeln kommer att under det kommande året dokumentera olika sidor av matkulturen i byn. Inledningsvis är gruppen inriktad på att samla in gamla

nedtecknade recept. I förlängningen kommer gruppen även att samla information om de matställen och matproducenter som funnits i Viken, liksom de råvaror som varit typiska för trakten. Har du som läser detta något recept eller kanske en receptsamling med anknytning till Viken, så kontakta gärna någon av oss i gruppen här intill.

Det går också bra att ringa 076-8172525.

**Gunilla Göthe,
Nan Vendel,
Ann-Britt Strufve,
Klas Ericsson,
Marita Lemholt,
Bodil Jansson,
Lars-Inge Wikdahl
Magnus Wikdahl.**

Välkommen till
LIDHULTS

Ett litet personligt showroom med inredningar för kök, bad och förvaring från Lidhults. Här får du personlig service från inspiration till installation med stort engagemang och gedigen kunskap.

HANEFRED
KÖKSDESIGN

042-34 45 00 Bygatan 3, Viken hanefred.se

LARSVIKEN

Året-runt öppen gårdsbutik med egenodlade och noga utvalda delikatesser. Hängmörat oxkött från gårdens egna djur.

Öppettider

Maj-Augusti: Tisdag-fredag 10-17 & lördag 10-14
September-April: Onsdag-fredag 10-17 & lördag 10-14

042-23 86 50 | butik@larsviken.se | www.larsviken.se | Följ oss på

Stipendium till VIGÖR:s ledare

Gymnastikföreningen Vigör kunde med stolthet och glädje motta ett stipendium till en av våra ledare Emma Frohm-Björklund och ett stipendium till föreningen.

Sparbanksstiftelserna i Skåne i samverkan med Skåneidrotten bjöd på stor galamiddag på arenan i Lund där vi fick våra jättelika checkar. Fantastiskt att få träffa så många engagerade personer där vi alla jobbar ideellt mot samma mål.

VIGÖR fyllde 60 år i år – så det kändes som en present! Vigörs motto tog vi fram år 2002 och det står sig än: *Föreningens målsättning är att gymnasterna skall ha roligt, utveckla sin motorik och därmed känna glädje med sina framsteg, var och en efter sin förmåga.*

Vi i styrelsen är stolta över våra duktiga ledare och vet att detta är en stor anledning till att vårt medlemsantal har ökat och fler grupper har startats upp. Det är roligt att vår fina by har sin egen gymnastikförening. Viktigt är också att de större barnen kan ta sig till träningen själv.

Det ser också så trevligt ut med alla föräldrar som pratar med varandra när de väntar i omklädningsrummen när det är Bamse- och barngymnastik. Kan det vara så att även de vuxna knyter nya kontakter?

Vår hemsida www.vigoriviken.se visar vilka grupper vi har. Anmäl så att ert barn kommer med i kön. Denna terminen är grupperna fulla, så alla fick inte plats. Får vi veta i god tid hur många gymnaster vi får så har vi chans att starta upp någon mer grupp. All registrering och betalning sker via SportAdmin. Det är Vigörs riktiga ankare, sekreterare Pernilla Derwik och kassör Gussi Degrenius, som håller i all korrespondens, logistik och gör ett fantastiskt jobb!

Gunilla Westeson

ORDFÖRANDE

Vigörs ordförande Gunilla och trampolinledaren Emma med sina prischeckar.

FOTO: PRIVAT

Sagogrotta och Julmarknad

FOTO: VIVECA ANETOFI

Under sommarens Kultursöndag var Sagogrottan populär Rubriken var Skepparens barn. På innergården hade olika barnaktiviteter från forna dar arrangerats. Det fanns också en sagogrotta i bersån och tipsrunda i trädgården. Arrangemangen för barn var mycket uppskattade.

Julmarknad som vanligt på Paul Jönkska gården

Lördagen 8/12 har Paul Jönkska gården sin populära julmarknad. Det brukar vara kö innan grindarna slås upp klockan 13 och sedan följer två timmar av full kommers.

Här säljs hemmagjord sylt på bär från trädgården, hembakt bröd, inlagd sill och julgodis. Grönkålen som vuxit i trädgården är också till salu.

Och så går det förstås att köpa de populära dörrkransarna, som de aktiva damerna i Paul Jönkska gården bundit av buxbom och annat vintergrönt.

Glögg serveras under julmarknaden, och stämningen brukar vara hög på gården.

Ny flaggstång önskas till Paul Jönkska!

Finns det någon bland Byalurens läsare, som har en nio meters flaggstång av trä som ni vill bli av med, emottas den tacksamt. Vår gamla har sett sina bästa dar på grund av väder och vind.

Ann-Britt Strufve

FOTO: VIVECA ANETOFI

Tempo i Viken centrum

Alltid nygräddat!

Allt du behöver inför julen

Nu har vi laddat butiken inför julen! Utöver alla godsaker som hör julen till, har vi som vanligt även ett stort utbud frukt & grönt, fräscha råvaror, manuell chark, butiksstyckat kött, färdiga lunchrätter/catering, ATG & Svenska Spel, DHL & Postnord, receptfria läkemedel, tidningar. Även tillbehör till bil, moped m.m.

Och självklart kommer du hitta maten till jul & nyår här hos oss!

Välkomna!

ALADDIN **JuleSkum**

JULSTÄMNING PÅ VIKENS LANTMÄN

Julgransförsäljning från fredagen 30 nov.

Kungsgran, Blågran, vanlig gran, kransar och ris

Vi har, som alltid, alla tillbehören till granen! Djuren kommer som vanligt på besök till julslytningen den 9 december! Öppet 12.00-16.00 denna dag.

Vikens Lantmän

Tel. 042-236110 • Karlsfältsvägen 3 • www.vikenslantman.se

Tack, alla medlemmar!

Först och främst vill jag rikta ett stort tack till alla som genom sitt medlemskap stöttar Vikens Kultur- och Byaförening (VKB). När vi räknade i oktober hade vi 1 050 hushåll som medlemmar. Jätteroligt!

Nu stundar snart ett nytt år och det är dags att förnya medlemskapet. Vi hoppas att alla nuvarande medlemmar också vill vara med under 2019. Kolla in faktarutan längst ned på den här sidan. Där finns all information som behövs när medlemsavgiften ska betalas.

Hushåll som har elavtal via föreningen har redan betalt medlemsavgiften för 2019 och behöver alltså inte göra något vid detta årsskifte.

Fler medlemmar är bra för byn

Vi hoppas också att ännu fler hushåll i Viken vill gå med i byaföreningen. Vi vill jobba för hela byns bästa. Oavsett om du bor i Svanebäck, på Norra Hage, i Vikens Ry eller i Gamla Viken, är nyinflyttad eller infödd, ung eller äldre – vi vill vara en förening för alla i byn. Så välkomna!

Medlemmarna är fundamentet för VKB. Med deras ekonomiska stöd kan vi fortsätta att arrangera olika evenemang, underhålla och hyra ut badhytterna, ge ut Byaluren med mera.

Ju fler vi är desto starkare blir vi som samtalspart med kommunen.

Vi är mer än bara en byaförening

Våra systerföreningar i kommunen kallar sig för det mesta bara för byaföreningar. Men VKB har också ett kulturruppdrag.

Dagens förening är ett resultat av en sammanslagning 1993. Då bildade Byala-

get, Föreningen Vikens Kulturminnen och en hembygds- och sjöfartshistorisk förening Vikens Kultur- och Byaförening.

Sophiamöllan, klenoden från 1838, som ägs av VKB, värdas ömt och skickligt av en styrelse med tillhörande arbetsgrupp. Nu står vi inför den stora utmaningen att skaffa medel för att förse möllan med nya vingar (se artikel på sidan 32).

Stiftelsen Paul Jönska gården har, trots sin självständighet i stiftelseformen, starka band med VKB. Skepparhemmet som i stort sett är intakt sedan huset byggdes i slutet av 1800-talet och den välskötta trädgården är en riktig pärla.

På Sjöfartsmuseet, med dess rika innehåll, kan besökarna få veta det mesta om sjöfart och fisket i Viken. Bägge har haft en enorm betydelse för byns utveckling.

Och glöm inte att besöka den fristående Stiftelsen Viken förr och nu, som förvaltar en stor bildskatt och förmedlar kunskap om Viken för den som vill veta mer om byn i allmänhet, eller det egna huset i synnerhet.

Det var kulturen. Nu över till livet i dagens by
VKB äger och hyr ut 24 badhytter. Vi äger dessutom två bryggor; Stenbryggan och Lisas brygga.

Föreningen ser till att det blir ett Valborgsfirande varje år. Vi arrangerar tillsammans med föreningar, företag, kyrkan och andra organisationer Vikenfesten, som i år blev två hela dagar, med både hamnfest och en kulturhistorisk dag.

Vi är med och ser till att det blir en julmarknad andra söndagen i advent. Föreningen bekostar julgranen på Gröna torg.

Vi vill också vara den part som kommunen kan höra av sig till när det ska ske förändringar i byn. Vi har under årens lopp haft synpunkter på olika planer.

Just nu är kommunens förslag till ny översiktsplan utställt. VKB kommer att lämna in sin syn på förslaget. På vår höststämma i oktober inhämtade vi mötesdeltagarnas åsikter.

Vi har under året haft en dialog med kommunen vad gäller stenorbeläggningen (stenor=kullersten) på delar av Bygatan samt om gatlyktor och gatuskyltar i Gamla Viken.

VIKENS KULTUR- OCH BYAFÖRENING
Box 108, 263 03 VIKEN. BG: 5705-4108
E-MAIL: INFO@VIKENSBYAFORENING.SE
ORGNR: 843002-3369

ORDFÖRANDE: Lotta Hördin
Signes Guda 10, 070 7236196

VICE ORDFÖRANDE: Fredrik Hallgärde
Trädgårdsgatan 13, 070 8639898

SEKRETERARE: Louise Alexén
Aldermansvägen 3, 073 0882080

KASSÖR: Gert van Doormalen
Svanebäcksv. 23E, 070 8678747

LEDAMÖTER: Linda Lundin
Svanebäcksvägen 7, 070 9839410

Tove Mauritzon
Prästavägen 649, 070 7606622

Lars Niwong
Skänegränd 9, 070 6077403

Kjell Näslund
Bovetevägen 23, 070 4965007

Lena Thorsson
Pilvägen 11, 073 3863607

SUPPLEANTER: Per Eriksson
Ringvägen 64, 070 6457261

Lisbeth Ryberg
Bäckavägen 16, 070 3690183

ADJUNGERADE

SOPHIAMÖLLAN: Robert Johansson
Torvigsgården 8, 042-23 69 03

SJÖFARTSMUSEET: Lars Reuter
Banckagatan 16, 0706 313715

PAUL JÖNSKA GÅRDEN: Ann-Britt Strufve
Aldermansvägen 26, 0739 808866

BYALUREN: Olof Engvall
Kalvlyckevägen 3, 073 6612043

BADHYTTER/BRYGGOR: Kay Winqvist
Strandlyckev. 33, 076 0875907

HEMSIDA: www.vikensbyaforening.se

För att vi ska kunna fullgöra vårt uppdrag och mer därtill behöver vi aktiva medlemmar. Så hör gärna av dig till oss i styrelsen med idéer och synpunkter. Kontaktpuppgifter finns i spalten ovan.

Lotta Hördin
ORDFÖRANDE

Så här enkelt blir du medlem i VKB!

Medlemsavgiften är 200 kr per år och hushåll.

Du kan betala på följande sätt:

Swisha 200 kronor till 123 051 91 99 eller...

Betala via Bankgiro 5705-4108.

Du måste ange namn, adress och mejladress.

Du som redan har elavtal med föreningen har redan betalt in medlemsavgiften för 2019 och behöver inte göra något detta årsskifte.

